

NUMMER 4 2020 ÅRGÅNG 15 SPRIDES FRITT

MIDNATTSROPET

Maranata! - Du vår Herre kom!

- Se Guds Lamm som tar bort världens synd!

Bibelstudium av Robin Vidén, sid 18-19

- Jesus öppnade himlen för mig!

Vittnesbörd av Asta Olausson, sid 6-7

Kolportören

Det finns två kategorier av uppgifter som betytt oerhört mycket för Guds rike och församlingen. Ändå är de inte omnämnda i egentlig mening i bibeln. Men utan dem tror jag resultatet skulle varit helt annorlunda. I synnerhet under "väckelsernas tid". Jag tänker på kolportören och söndagsskollärarens. Två viktiga uppgifter.

Ordet kolportör använder vi inte längre i vårt vardagsspråk, men det var en kringvandrande försäljare av biblar och andlig litteratur. I det gamla bondesamhället fungerade denna evangelisationsmetod eller vad vi nu vill kalla det för, i synnerhet på landsbygden. När vi idag ska träffa varandra ringer vi oftast och bestämmer tid, det är inte så vanligt att vi går objudna till folks hem. Förr var man mer beroende av varandra och gick till varann på ett helt annat sätt. Det var också naturligt att föra ut evangelium bland folket. Något av en "gammaldags gudsfruktan" fanns hos många vars grund lagts i skola, kyrka och hem. Förvisso var en del avogt inställda till kyrkan och dess tjänare och var ej så glada att få besök av "de gudliga".

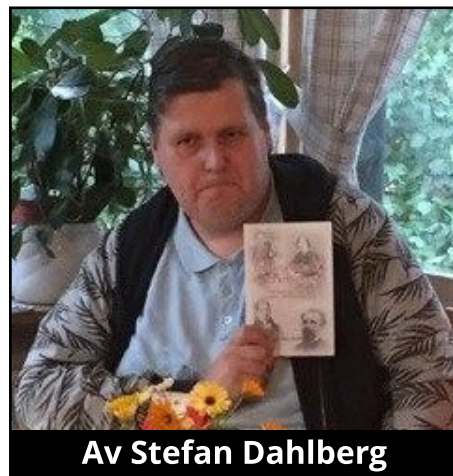
Det skrivna ordet har alltid varit till stor upplysning, uppbyggelse och vägledning. Många böcker med enkla vittnesbörd från vardagen, gripande berättelser, men även undervisande litteratur nådde på detta sätt in i hemmen, till vanligt folk som inte gick till kyrkan. De som bodde avsides, långt ute på landsbygden var ofta glada över ett besök. Hur många som blivit bärgade för evigheten tack vare kolportörer-

nas idoga arbete vet jag inte men jag tror att det är många fler än vad vi räknar med.

För kolportörens egen del var det ett strävsamt liv. Många gånger hade han en väldigt låg lön om han ens hade någon lön överhuvudtaget. Några trygga anställningsvillkor var det inte fråga om. De vandrade långa sträckor till fots under skiftande väderlek, trogna uppdraget. På senare tid cyklade man. Då bilen blev det vanliga fortskaffningsmedlet fanns inte många kolportörer kvar. I takt med att levnadsstandarden ökade sökte sig den yngre generationen andra näringar att leva på.

Idag är det betydligt svårare att evangelisera med den metoden. Man kommer inte in i hemmen på samma sätt. Många är misstänksamma mot de som de inte känner, alla som är ute och rör sig i bygderna har ju inte ärliga avsikter. Det är lätt att bli misstänkt i onödan så att säga. I vår tid kan vi istället använda sociala medier. Ändå är det inte det samma som det personliga mötet.

Över till den andra kategorin; söndagsskolläraren. Att tala om Gud med barn är ibland svårare än att tala med vuxna. Barnet är så ärligt. I söndagsskolan har många fått en god grund för livet och kvinnor och män haft en betydelsefull uppgift. Tidigare var det många som sände sina barn till söndagsskolan trots att de inte själva var aktivt kristna. Det är i de tidiga åren de flesta blir kristna. Under tonåren är människan mera formbar och mottaglig, på både ont och gott.

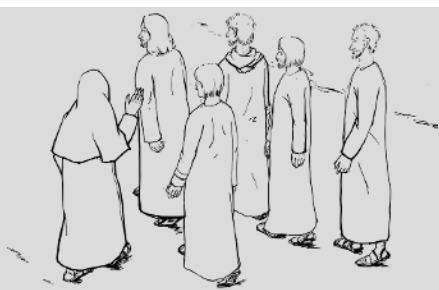
Av Stefan Dahlberg

Mycket av vad som såetts i kapellets söndagsskola eller de hem som man samlades i har burit frukt, inte alltid sådant som syns, utan ibland sådant som skett i det fördolda. Jag minns ett frälsningsarmémöte då jag var ung. Soldaten, en äldre kvinna, berättade om en bussresa hon nyligen hade gjort. Då hon klev ombord frågade chauffören om hon kände igen honom vilket hon inte gjorde. Det visade sig att han gått i hennes söndagsskola och tack vare detta blivit frälst. Då soldaten omtalat detta sa hon: "Ibland får man lönen redan härnere på jorden." Ett resultat av sådden så att säga.

Då min mormor blev frälst i tjugofemårsåldern, fick hon efter en dryg vecka som kristen av sin pastor uppdraget att bli söndagsskollärarinna, något hon kom att hålla på med i många år. Det kan tyckas vara en alltför stor uppgift för en nyfrälst flicka. Låt oss då komma ihåg att den tiden hade man kristendomskunskap på skolschemat så de bibliska berättelserna var inte alldeles obekanta för henne. Skulle vi idag vågat ge detta uppdrag till en flicka som inte är uppväxt innanför frikyrkans trygga väggar? Sekulariseringen har format fram en helt annan människotyp jämfört med då.

Två viktiga funktioner i Guds rike.

"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut."
(Jesus)

För att beställa:

www.midnattsropet.se/forlaget

forlaget@midnattsropet.se

070 201 60 20

(Frakt tillkommer på samtliga priser)

Böcker av Arne Imsen	Pris
I världen men icke av världen	39 kr
Vedergäll Babylon	39 kr
Elden får inte slockna	99 kr
Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian	20 kr
Tid att vakna	59 kr
Guds rike	39 kr
Fruktad frihet	39 kr
Fortsätt kampen	59 kr
Kärleksfull aga eller kränkande misshandel	20 kr
Rättfärdighet från Gud	59 kr
Bannlyst frihet	39 kr
Från död till liv	39 kr
Böcker av Stig Andreasson	
Katolicismen i Bibelns och historiens ljus	39 kr
Sakramentalismen i sökarljuset	39 kr
Nya trender och gamla stigar	39 kr
Europamisjon gjennom 60 år	39 kr
Övriga författare	
På Ordets grund, av Tage Johansson	59 kr
En stor hemlighet, av Gertrud Johansson	39 kr
Särlaregn (Maranatafolkets sångbok)	150 kr
Ben av hans ben, av F. J. Huegel	50 kr

MIDNATTSROPET FÖRLAG

De svarade JA på kallelsen

Författare: Stefan Dahlberg

Följ med på en spännande tidsresa och möt 24 gudsmän och kvinnor som tjänade Gud på olika områden och platser under arton- och nitton-hundratalet. Fattigdom, lidande och förföljelse hindrade inte dem att fullfölja sin kallelse.

89 kr (e-bok / ljudbok 40 kr)

MARANATA – Du vår Herre kom!

Arne Imsen var genom sin profetiska vision och förkunnelse den som gav maranataväckelsen inriktning och konkretion. Under de sista åren av sitt liv formulerade han i skrift något av maranatabudskapets kärna. I boken **Maranata - Du vår Herre kom!** presenteras de kännetecken som genom alla tider präglat dem som älskar Jesus och hans tillkommelse, en maranataväckelsens principdeklaration.

29 kr

Böcker av Stig Andreasson, 39 kr/st

Vill du vara med och
stödja utgivningen av
MIDNATTSROPET
Maranata! - Du vår Herre kom!

Pg 44 10 05 - 6

Swish 123 155 15 71

Radio Maranata!

Stockholm 88 MHz och Örebro 95,3 MHz:
varje dag kl 8, mån & ons kl 18

Göteborg 94,9 MHz: tis kl 21 & lör kl 15

Maranata Podcast www.maranata.se

Var stilla – Gud är inte i stormen

Text: Berno Vidén

Profeten Elia hade en mycket speciell funktion i en tid som på många sätt kan jämföras med vår egen. Han levde i en tid med mycket avfall. Kung Ahab regerade över Israel tillsammans med sin hustru, drottning Isebel. Både bibeln och den profana historien ger vittnesbörd om hennes grymhet. Hon hade bestämt sig för att utrota allt som hade med Guds namn att göra och förklarat fiendskap mot Gud som den ende sanne Guden. Bland annat tog hon alla tillfällen att fånga in och avrätta Herrens profeter.

Elia fick sin kallelse av Gud under den här tiden. I ett senare skede i Elias tjänst ägde en uppgörelse rum då

Herren sa:

”Gå ut och ställ dig på berget inför Herren.” Då gick Herren fram där, och en stor stark storm som ryckte loss berg och bröt sönder klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men Herren var inte i jordbävningen. Efter jordbävningen kom en eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden hördes ljudet av en svag susning (1 Kon 19:11-12).

Profeten Elia hade i konfrontation med Israels kung Ahab varit med om en uppgörelse på berget Karmel mot det allvarliga avfall som rådde i landet. Tre och ett halvt år tidigare hade Elia från ingestans trätt fram inför kungen och deklarerat: ”Så sant Herren Israels Gud lever, honom som jag tjänar: Under de här åren ska varken dagg eller regn falla, om inte jag säger det.” Sedan försvann Elia. Han blev osynlig för kungen. Åren gick och det var svår torka i landet. Kungen och hans soldater sökte efter Elia överallt. Man menade att det var han som var orsaken till den svåra torkan.

Så kom dagen då Elia begärde att få träffa kungen. De möttes och gick tillsammans upp på berget Karmel, där också 450 baalsprofeter var med för att försvara Kung Ahab och drottning Isebels avgudar. ”Den gud som svarar med eld, han är Gud”, var budskapet.

Båda lägren skulle bygga varsitt altare. Elias Gud svarade med eld på ett övernaturligt sätt. Elia hade dränkt hela sitt altare med vatten från havet och det fanns ingen mänsklig möjlighet att något skulle kunna brinna där. Men Gud svarade med eld och förtärde Elias offer, stenarna och allt som fanns därpå och visade på ett mäktigt sätt vem som är Gud. Samtliga Baals 450 profeter avrättades den dagen på berget Karmel. Då saken blev känd för den grymma drottningen Isebel beslutade hon sig för att inom 24 timmar döda Elia, på samma sätt som hon systematiskt försökt att utrota Herrens profeter i landet.

Elia flydde ut i öknen, lade sig under en ginstbuske och önskade sig döden. Ena stunden hade han stått med Gud mot alla dessa profeter, mot alla onskans andemakter och nu ser vi honom slagen, tillintetgjord och kraftlös på flykt från fienden. I denna stund av hopplöshet visade det sig att Gud inte hade förlorat greppet. Den evige sanne Guden hade andra planer för honom.

Rätt budskap i rätt tid

Det finns tider för allt, olika skeenden då vi bör ha beredskap, en andlig vitalitet för att förstå vad som är ett budskap i rätt tid. Vad är det för ord vi behöver nå ut med i denna tid? Grunden är alltid att Jesus Kristus har dött för våra synder, att han har uppstått från döden och snart ska komma igen. Det finns en grund för frälsningen som säger: Tro på Herren Jesus Kristus så blir du

MIDNATTSROPET

ISSN 1653-5871

REDAKTION

Berno Vidén (ansvarig utgivare)

Emanuel Johansson

förnamn.efternamn@midnattsropet.se

info@midnattsropet.se

www.midnattsropet.se

MARANATAFÖRSAMLINGEN

info@maranata.se

www.maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS

Box 20134

161 02 Bromma

Telefon: 070 201 60 20

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen förmedlas genom Maranataförsamlingen.

Plusgiro: 44 10 05 - 6

Swish: 123 155 15 71

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

Omslagsbild: Pixabay.com

frälst. Men så möter vi också fenomen i tiden, olika makter som spelar in i våra liv. Då gäller det att ha vaksamhet och att Guds Ande och Guds ord får leva i våra hjärtan.

Elia hade lagt sig ner, helt tillintetgjord och önskade sig döden. Gud väckte honom dock och uppmanade honom att äta och vandra vidare. Måltiden bestod av det han behövde för sin vandring. Styrkt av kosten vandrade Elia sedan 40 dagar och 40 nätter, ända bort till berget Horeb. Sedan följer det som vi inledde med:

- En stor stark storm ryckte loss berg och bröt sönder klippor ... Herren var inte i stormen.
- Efter stormen kom en jordbävning ... Herren var inte i jordbävningen.
- Efter jordbävningen en eld ... Herren var inte i elden.
- Sedan hördes ljudet av en svag susning.

För Elia var det omöjligt att stanna kvar i Samarien. Förföljelsen blev för svår och han flydde därifrån för sitt liv. Vart skulle han ta vägen? Han blev ledd ut i öknen, långt bort från den plats där människorna levde som villebråd under kung Ahab och hans drottning. Gud grep in mitt under flykten och bearbetade Elia genom att visa på ett annat fokus, en påminnelse om uppdraget och om vem Gud är. Det är så lätt att bli nedslagen och missmodig, men Gud är densamme i alla situationer. Uppdraget vi fått av Herren gäller intill tidens ände, precis som Jesus sa i missionsbefallningen.

Nybakat bröd och vatten

I öknen dukade Gud ett bord, inte med vindruvor och andra läckra, feta maträtter, men med det bästa för vandringen och uppdraget; bröd bakat på glödande stenar och vatten. ”Stig upp och ät, för annars blir vägen för lång för dig.” På samma sätt är Jesus det levande brödet som har kommit ner från himlen, det bröd som ger liv till alla människor: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig ska aldrig hungra, och den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta.”

Elia var vid tidpunkten helt utan alternativ. Han önskade sig döden, men när det var som mörkast grep Gud in, gav styrka och ledde hans steg till en med omsorg förberedd plats.

Vägen gick till den plats där Gud stämt möte, en väg som samtidigt ledde bort från världen och dess maktcentra, där politiska beslut togs och där kulturen frodades. Kunde inte Gud tala till Elia där han var? Varför måste han bort och genomgå den långa ökenvandringen? Det gällde att distansera sig från alla influenser och den påverkan som vill fånga oss och ta vår tid, det som så lätt gör att den andliga skärpan går förlorad och som så lätt leder oss in på kompromissvägar. Vi ska anpassas, formas och passa in i alla olika sammanhang. Då är det nog dags att Gud får ta oss åt sidan och leda oss ut till en sådan plats Elia fick komma till, så att Gud kunde tala till honom.

Vandringen ledde längre och längre ut i öknen, dit ingen annan hade något intresse av att gå, dit ingen hade tillträde, dit inga världsliga influenser nådde. Bort från världens arenor, dit där inget längre fanns som attraherade eller lockade. Samtidigt som

vägen ledde bort från allt det världsliga så förde den Elia in mot Guds centrum, inom hörhåll för Guds röst och omsorg. För oss handlar det om att söka oss närmare Jesus, in i församlingssamfund där två eller tre är församlade i Jesu namn, in i ett fördjupat böneliv, in i en personlig överlåtelse: kraftkällan där Gud fyller oss med sin Ande.

Gud börjar tala: - Vad vill du Elia? Vad gör du här?

Förföljelse och mörker hade drabbat hans liv.

- Stormen. Den kan slå hårt, vara omvälvande, rubba tryggheten, upplevas hotande, men Gud var inte i stormen.
- Jordbävning. Allt raseras, det fina människan byggt upp, allt faller. Allt det som värderas högt på olika sätt. Gud var inte i jordbävningen.
- Elden. Förtär hö och strå, det som inte är bestående. Gud var inte i elden.

Starka makter och rörelser kan verka skrämmande och hotfulla, men kan aldrig slå sönder vad Gud har gjort. Det som är fött av Gud övervinner världen, och består för evigt.

Jag tänker på alla människor som faller offer för de makter som råder i tiden. Man kastas hit och dit och blir i sin okunskap evangeliets fiender. Sådan var också Paulus, fram till dess att han fick möta Jesus. Han var så ivrig i sin tjänst, men den stund då Gud slog ner honom till marken och han fick möta sin Frälsare, blev allting nytt. Då började för honom en lång ökenvandring, en 14 år lång tid vi inte får veta så mycket om. Befann han sig i Tarsus, där Gud förberedde honom för hans missionsgärning?

Höjdpunkten i skildringen om Elia är inte stormen eller jordbävningen, men däremot:

- En stilla susning. När Elia hörde den, gömde han sitt ansikte med manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då kom en röst till honom som sa: ”Vad gör du här, Elia?”

Nu var allt som skrämde Elia avslöjat. All fruktan som gjorde att han önskat sig döden var borta. Vad fanns kvar? Guds röst, Guds tilltal och närvaro.

Gud befallde nu Elia: Gå tillbaka igen! Ännu är inte uppdraget slutfört. Det återstod en sträcka, och den var inte likadan som det han tidigare varit med om. Allt har sin tid. Nu skulle Elia in i tjänsten på ett nytt sätt.

Ännu är inte heller vårt uppdrag slutfört. Det finns människor som kämpar med Gud i bön. Elia trodde att han var ensam kvar, men det fanns de som inte hade böjt knä för avgudarna: ”... jag har lämnat kvar i Israel sjutusen män som inte har böjt knä för Baal och inte gett honom hyllningskyss.”

Låt oss bedja till Gud att vi väl får använda den korta tid som vi har kvar att verka. Snart ska vi få möta vår Frälsare, och då, först då, avblåses vår kamp för människors frälsning.

Maranata - kom Herre Jesus!

- Jesus öppnade himlen för mig!

Först och främst vill jag säga: vi är ett antal personer som bor tillsammans här i Skälby och vi har alla tagit emot Jesus till frälsning. Det är så underbart att få leva bland syskon som tror på Honom! Det blir en så fin atmosfär ibland oss här.

Jag vill berätta om hur jag fick möta Jesus till frälsning, och vill börja med något jag oroas och sörjer över, och det är att barn i vår tid inte får lära sig att knäpa sina händer och be till Gud i himmelen. Vem ska de gå till i en krissituation? Vem ska de vända sig till när föräldrarna grälar eller hamnar i olika tråkiga situationer? När jag var barn fanns det söndagsskolor och dit gick många barn. Man fick lära sig att Jesus är barnens vän, och att den som ber till honom får uppleva en trygghet i sitt innersta och att man inte är ensam och utlämnad.

Vi åkte till Gotland varje sommar och jag började tidigt att be till Gud att batten inte skulle gå under, eftersom jag hade hört talas om en tidigare sjöolycka.

Att be till Gud gav en sådan frid och en ro, att få gå till Jesus med sitt bekymmer.

Så växte jag upp, blev stor och kom in i olika sammanhang. Jag började på högskola och umgicks i det akademiska livet, och Jesus, han försvann där i det akademiska dunklet. Men så hamnade jag i krissituationer utan att ha någon att vända mig till, ja jag hamnade i det djupaste mörker. Jag låg på mentalsjukhus och jag låg på Marias speciella sjukhus för narkotikamissbrukare. Men så hade min mamma visat mig en liten annons i Dagens Nyheter, att Maranata hade bildat en Storfamilj på Johannelund i Bromma, och jag fick rådet att söka mig dit för att komma ut ur det elände jag befann mig i. Jag minns att jag låg där på Maria sjukhus och tänkte att "jag kan inte", jag var så rädd att jag inte visste vart jag skulle ta vägen. Jag trodde att någon var ute efter att döda mig. När polisen hade skjutsat mig till Mariasjukhuset hade de bett mig att ligga på golvet så att

ingen kunde se mig genom bilrutorna, och väl på sjukhuset vågade jag inte ligga i sängen utan jag la mig på golvet så att ingen skulle kunna se mig genom fönstret.

Men så gick jag ut på gatan och tänkte att jag måste ta en taxi och åka till Johannelund där Maranata höll till. Jag vågade inte ringa efter en taxi; man blir väldigt nojig av amfetamin, så jag tog en taxi på gatan och frågade chauffören om han visste vart det där stället låg någonstans. "Nej, jag vet inte riktigt, men det letar vi oss fram till!" sa han och körde mig ut till Johannelund mitt i natten. Arne Imsen, som var föreståndare kom ut och mötte mig. Jag fick sova där på Johannelund, och där blev jag sedan frälst och fick ta emot Jesus i mitt hjärta. Där blev jag född på nytt och kom bort ifrån detta ogenomträngliga mörker. Det står att "Jesus är ljuset som lyser i mörkret och mörkret ska inte få makt därmed". Jag fick lära mig, då jag överlämnat mitt liv åt Jesus, att "var och

Vittnesbörd av Asta Olausson

Asta engagerade sig tidigt i socialistiska grupper som talade många ord om förändring, ideologi och revolution. Men hon såg ett djupt gap mellan de politiska fraserna och dess praktiska förankring hos individerna.

Hon hittade ingen mening i det som hon befann sig i och tillgrip samma desperata åtgärder som många andra ungdomar; hon började använda narkotika.

Det dröjde inte länge förrän hon var fast i citygängen i Stockholm. Då hette hennes liv vanmakt och hennes framtid hette fruktan.

Men Asta blev frälst och vittnar här, snart 50 år senare, om Guds trofasthet.

en som tar emot Jesus i sitt hjärta, han ska få rätt att bli frälst”.

Från den dagen var allting helt annorlunda, det var förvandlat, och det fanns ingenting, inga frestelser som kunde övervinna detta att himlen hade öppnats! Jesus hade öppnat himlen för mig och han hade gett mig rätt till en boning i himlen; ett arv på den dagen jag lämnar det här livet! Det är detta jag har hållit fast vid hela tiden.

Under senare år blev jag väldigt sjuk. Jag låg på sjukhus kopplad till respirator och fick dialys varje dag. Man ringde till mina anhöriga och sa att de måste skyn-da sig att komma för att hinna ta adjö av mig innan det var slut. Personalen sa också till mig att det var så förunderligt, eftersom de flesta när de är sjuka på det här sättet brukar vara så oroliga och nervösa, men “du verkar ta det med ro”, sa de. Jag hade fått frid i mitt hjärta och ingen kunde rubba det. Efter några dagar vände det så de ringde till min bror som var på väg

till sjukhuset och sa åt honom att han inte behövde komma, att det var över. Gud hade gripit in och läkarna stod där med förundran och visste inte vad som hade hänt. Jesus lever,

och han tar emot var och en som åkallar hans namn och som överlämnar sitt liv åt Honom! Då låter han ljus gå upp i det djupaste mörker, och man får en gemenskap; ett livets innersta gemenskap med syskon som är delaktiga i samma tro. Vi vet att han har berett oss en boning i himmelen. Han har döpt oss i den helige ande och givit oss den heliga ande som en gåva, som upplyser våra liv, som ger oss förmågan att förstå vad han vill ha sagt till oss i sitt eget ord. Han säger: “jag kommer snart”, och därför vill vi predika om hans återkomst så att ingen blir efter på vägen och blir kvarlämnad.

Jesus kommer, Maranata. Amen!

Midnattsropets omslag nr 1, 1974

Att vara i rörelse

Vågrörelserna som sköljer över Sverige och andra länder uttrycker på ett mycket konkret och påtagligt sätt feminismen, vilken i sin tur har sin upprinnelse i katolicismen. Inte i katolska kyrkan, för det är något annat, men katolicismen. Dessa vågrörelser har nu gått ut över hela kristenheten.

Predikan av Arne Imsen från 1999

Jorden är fylld av tegelstensbyggnader som kallas Guds hus. Alla har en väldig strävan. De har torn som reser sig högt upp, och vanligtvis kröns de av en tupp. Symboliken är tydlig, de försöker resa sig upp för att riktigt markera strävan mot höjderna – ett torn, två, tre torn. I alla fall torn som visar en inriktning. Men Gud vill att vi ska vara hans hus, uppbyggt med gudomligt material och sammanbundet av det himmelska murbruket.

Detta kan vi aldrig prestera, det är helt utslutet, men vi kan ha hans löften som mål, så att löftena blir upplevelser. Det skrivna Ordet blir det upplevda ordet. Hur ska detta kunna gå till? Svaret lyder: "Låten eder alla uppfyllas av Anden ..." Låten – det är alltså fråga om viljan. Vill du bli uppfylld med Anden så finns alla möjligheter att bli det, men det går inte genom passivitet. Bibeln måste bli levande och hå-

gen väckt, så att vi kan sätta oss i rörelse. Grundförutsättningen för att detta ska ske är att vi allesammans låter oss uppfyllas av den helige Ande.

Nästa bibelord är ett oerhört mönster för hur Gud förverkligar sina planer och för hur suverän han är. Han är fullständigt oberoende av våra händer, vår intelligens. Ändå vill han ha allt vi representerar för att bruka det i sin tjänst. Han har givit oss förebilder och ideal som vi måste tänka på och tillägna oss. Vi måste bli riktiga forskare, så att vi kan gräva fram hemligheten till hur detta kan förverkligas.

Guds mönster

I Hesekiels första kapitel finns Guds mönster. Han ger oss en förebild genom de märkliga rundlarna. Vi kan kalla dem hjul. Det är en hel mängd helt förunderliga hjul. De beskrivs som inbyggda i

varandra och står i ett speciellt förhållande till varandra. All deras verksamhet förutsätter energimottagande ifrån en alldeles bestämd himmelsk kraftkälla. Helt plötsligt drog de åt ett håll. Inte ett och ett, men alla tillsammans! Det var inte så att det kom en ängel från himlen och ryckte loss dem från varandra och skickade hjulen åt olika håll. Det anses ju annars vara maximal andlighet – att vara fri. Frågan är väl då vad du är fri till. "Fri att älska, fri att tjäna ..."

Men fri att älska och tjäna är inte att släppa loss sina inre drömmar. Det är att älska Gud och tjäna honom.

Dessa hjul har ett bestämt förhållande till varandra och de kommer alltid samlade, inte ett och ett; hit och dit: min vision, min plan, mina drömmar och mitt förverkligande. Den köttsliga människan är

Medan jag såg på dem, fick jag se ett hjul på jorden bredvid varelserna med de fyra ansiktena. Det såg ut som om hjulen var gjorda av något som liknade krysolit, och alla fyra var likadana. Ett hjul tycktes vara inuti ett annat hjul, så att de kunde gå åt alla fyra hållen utan att vända sig. Hjulringarna var höga och skrämmande, och på alla fyra var hjulringarna fullsatta med ögon runt omkring. När varelserna gick, gick också hjulen bredvid dem, och när de lyfte sig över jorden, lyfte sig också hjulen. Dit Anden ville gå, dit gick de, och hjulen lyfte sig tillsammans med dem, för varelsernas ande var i hjulen. När varelserna gick, gick också hjulen. När de stod stilla, stod också hjulen stilla. När de höjde sig upp från jorden höjde sig också hjulen, för varelsernas ande var i hjulen.

Hesekiel 1:15-21

ovillig att underordna sig en gudomlig plan, att foga sig in i ett gudomligt mönster och att hitta relationen till de andra hjulen. Därför tycker hon att hon kan slita sig loss från de andra och dra iväg åt det håll hon själv tycker passar. Men om man är inne i Guds plan, Guds mönster, då har man en väldigt stor längtan efter att få vara tillsammans. Det är fråga om en kärlek fri från egenkärleken, egennytta, självförverkligandet. Åter till denna fantastiska bild. Rätt vad det är så sätter sig hjulen i rörelse. Här är förutsättningen för Guds rikets framgång. Och för församlingens förverkligande av sitt mycket hemlighetsfulla uppdrag. Vi ska återkomma till hjulen, rundlarna, rörelsemönstret, relationerna, förutsättningarna, gemenskapsbehovet. Allt det jag nu sagt ligger i fullständig strid med tidens ideal och förebilder. Det får vara hur det vill med den saken, men

om vi har förstått detta enorma budskap, då blir bönen: Herre, hjälp mig hitta min plats i denna förunderliga värld, hjälp mig att förstå betydelsen av riktiga relationer till hjulet ovanför och hjulet under; hjälp mig att vara villig röra på mig och inte bromsa upp, hjälp mig så jag inte frigör mig på ett falskt och felaktigt sätt från det sammanhang där du har placerat mig, utan finner det viktigt och angeläget att tillsammans med de andra hjulen få vara i rörelse i enlighet med ditt enorma uppdrag. Bara hjulen kommer på plats, bara Herren får dem i rörelse så är kampanjernas tid slut och väckelsehysterin har försvunnit. Där upptäcker man att gudsingripandet inte är baserat på impulser, utan det är planmässigt förberett och metodiskt genomfört, så att var och en hittar sin plats. Där kan vi vara med och ge näring åt förflyttningen i den ena eller andra riktning-

en. Vinden blåser vart den vill ... Det är den rörligheten vi behöver ha, tillsammans.

Gud har upprättat en källa i Sions stad mot all synd och orättfärdighet. Där vill han rena oss så att vi frimodigt kan kungöra hans hemligheter.

Det jag nu ska tala om kräver mycket. Det får inte bli slagträn som vi använder i den teologiska tråtan eller i den kyrkopolitiska kontroversen. Det vore helt meningslöst. Då är det bättre att man avslutar striden och blir katolik, och inte tänker på annat än mässor, ikoner, relikier och sådant som är prydligt, kulturellt, allmänt och uppbyggligt. Sedan får man försöka lösa frälsningsfrågan med avlat och försöka hålla sig utanför skärselden och även försöka få andra loss ifrån purgatoriet. Men ingen av oss vill väl det?

En hel del saker här är rent förfärliga tycker vi, exempelvis Mariakulten. Men fun-derar vi på hur det är med vår egen Mariakult?

Antikrist och hans brud

Antikrist håller på att församla sin brud, sin drottning. Allt det han företar sig är en förvanskning eller imitation av Guds planer och metoder. Krist blir Antikrist, Lammets hustru blir den stora skökan ... Den profana och religiösa makten förenar sig. Sist och slutligen ser vi denna förunderliga kombination av motstridiga krafter som plötsligt träder fram med denna sköka.

Människans stora behov är försoning med Gud. Men man saknar korsets kraft. Man kan erbjuda vad som helst, sjunga om tomtar och troll, psalmer och visor, framföra olika variationer av konst som man sätter upp så att människan får fäste för sin virrande och sökande blick. Men det männi-skan får är vin iskänkt ifrån kal-ken som den här vidriga super-horan, lyxhoran, har. Det här är inget party för några handploc-kade kyrkobesökare, utan hela mänskligheten är berusad. Det skökan säger även då hon försö-ker vara vis och klok, är ingen-ting annat än fyllesnack. Hon ljuger! Hon berusas av sina egna lögnar, och berusar andra ge-nom att kärleksfullt och gene-röst, tjugande bjuda. Det är helt oerhört att en hel mänsklighet blir bedragen.

Vad har då Jesu brud fått? "I vinsalen har han fört mig in, och kärleken är hans banner över mig" (Höga V 2:4). Har du förts dit? Han styrker mig med äpplen och sö-taste vin, sjöng man förr. Vem är det som gör detta? Det är inte lyxhoran från Baby-lon! Nej, han som lett oss in i vinsalen, där det finns alla årgångar från skapelsens be-gynnelse, och där det mot alla naturliga la-gar konstateras att han har gömt det bästa vinet till sist, är vår Herre Jesus Kristus. Mitt i denna berusningens, förvirringens och gudsfrånvändhetens tid har han spa-rat det bästa till sitt folk, till den sista gene-rationen. "Då skall jag utgjuta min Ande över allt kött." Vi kan inte mobilisera nå-got försvar, men vi kan få ett inneboende

övertyck, ett andligt övertag över dessa krafter. Förförelsens magnifika är så slugt uttänkt, så man har nästan en känsla av att det här har ingen människa kunnat hitta på. Här talar en annan furste, Lucifer, sitt språk; förförelsens, lögnens och bedrägeri-ets språk. Han gör det som han alltid gjort ända från fallets dag. Han framstår allt tyd-ligare bakom skeendet. Han har försökt imitera Gud så att det ska se ut som om han själv vore Gud och Gud vore satan, att himlen är helvete och helvetet är him-len, att svart är vitt och vitt är svart. Förfö-relsens konster. Hur har han lyckats så to-talt med detta?

Vi har hört uttrycket "det stora avfallet". När inträffar det? Då Guds eget folk har maximala möjligheter att se tecknen, att orientera sig i tiden och låta sig uppfyllas

Var ska vi gömma oss för Guds vrede? För Lammets vrede? Det finns ingen neutral plats att fly till. Det finns ingen förskansning att gömma sig bakom. Allt är uppenbart, avfallet bekräftat och Guds åtgärd ett faktum.

av Anden för att sätta kurs mot himlen, då Jesu Kristi församling har större resur-ser än någon gång tidigare i sin historia, med rikare löften än någon annan tidigare generation – då inträffar det fullständigt motsägelsefulla. När man har dessa stora resurser, då börjar stjärnfallet. Stjärnorna faller från himlen ner på jorden. Det är ett fall i andevärlden, men stjärnorna, Her-rens tjänare, faller ifrån det eviga himmels-ka firmamentet ner på jorden. Som ett re-sultat av detta uppstår kaos och förvir-ring. Det blir till sist så att när Gud själv tar itu med avfallet och alla dess conse-kvenser, då reduceras furstarna till nollor och försöker gömma sig bakom de för-skansningar de byggt upp för att bereda människorna trygghet.

Var ska vi gömma oss för Guds vrede? För Lammets vrede? Det finns ingen neutral plats att fly till. Det finns ingen förskans-ning att gömma sig bakom. Allt är uppen-bart, avfallet bekräftat och Guds åtgärd ett faktum.

Vem kan stå emot brudgummen, skökans, drottningens man Antikrist; vem kan stå emot? Skriften säger: ingen. Människorna är fullständigt tillintetgjorda inför mötet med hans ande, hans ideologi, hans kultu-ryttringar, hans religiösa form, hans pro-jekt och program. De blir totalt avväpna-de. Kan ingen stå emot? Jodå, den Smor-de kan. Det heter: de som icke har dragit sig undan, de valde att följa Lammet vart det går. De hade icke sitt liv så kärt att de drog sig undan ...

Det fanns de som nöjde sig med Guds tillåtna vilja och blev Antikrists byte och offer. Men så fanns också några som gick in under Guds fullkomli-ga vilja för att följa Lammet vart det går. De som inte skonade sig själva av en eller annan orsak, men var re-do att ge sina liv.

Jag känner i mitt hjärta ett rop: Her-re Jesus Kristus, är jag verkligen en korsbärare i din efterföljd, eller är det så att jag nöjer mig med ett kors runt halsen. Har jag korset endast som dekoration och symbol? Det som kan hjälpa oss är korsets kraft! Här finns källan han har upprättat för att befria sitt folk från feghetens och självupptagenhetens synd, så vi får vara med om en reningsprocess.

Levande uppenbarelse

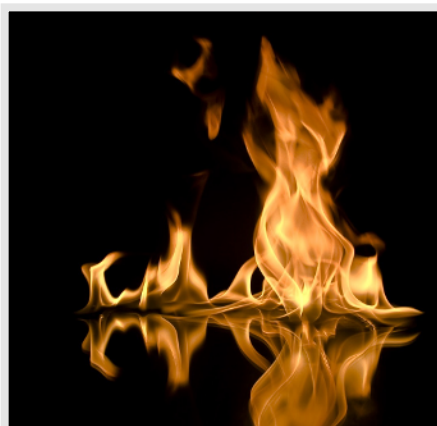
Församlingen fick en viktig och synnerli-gen angelägen undervisning i Uppenbarelseboken. Där ges oss en väldig orientering. Om vi låte oss uppfyllas av den helige An-de och fick den visdom som Guds Ande representerar och den kunskap som An-den vill förmedla till oss och igenom oss, så blir uppenbarelsen levande. Låt oss stu-dera, riktigt forska, tränga oss in i den värld som vi tycker innehåller så många och svåra symboler, men som egentligen är klar och enkel. Om vi får den ner på det plan där det hör hemma, så blir det inte någon filosofisk eller akademisk uppfatt-ning. Varje tal i Uppenbarelseboken har en betydelse: sju församlingar, fyra väsen-den ... Så kan vi fortsätta att forska. Ett be-

stämt antal dagar, begränsad och avgränsad tid. På ett år skall denna otroliga, förfärliga förförerska blottas. Den som egentligen kommer att bli verkställare av dessa förfärliga domar som omtalas i bibelns sista bok, är djuret som skökan sitter på. Han ska beröva henne alla hennes rikedomar, konfiskera alla hennes egendomar, där hon i sitt högmod proklamerar: Jag är ingen änka, jag sitter som drottning! Det är märkligt att budskapet som varnar för skökan och hennes väsende inte träng-
er igenom. Om det försvinner, då blir resultatet det stora avfallet. Andra idéer övertar, andra förebilder, avgudabilder som hämtas från Babylon. I varje tid går det igen. Där uppenbarelsen trängts ut blir folket tygellöst. Om den tonen som fanns i väckelsetider tystnar, om den dimensionen försvinner, så får man istället en tendens att bli stormodig och skrytsam, man börjar sjunga om sig själv och sitt arbete, sina projekt. Man berömmar sig av sociala bragder och annat. Istället för att peka på Kristus reserverar man församlingen som ett skyltfönster där man marknadsför egna produkter. Himlen gråter, Jesus sörjer, Anden har dragit sig tillbaka. Istället har en annan ande tagit över. Det märks först och främst i en ny generation som vet väldigt litet om Josef. Därför är det naturligare för dem att etablera kontakter med omgivande folk och deras gudar. Denna etablering började så fint. De som skulle prisges gjordes istället till vattenbärare och vedhuggare. Så småningom tog det främmande elementet över därigenom att man befryndade sig med de omgivande folkens dottrar.

Det finns ett folk som i den här situationen inte sitter i vikarna och underhåller varandra, eller ägnar sig åt stora debatter eller konferenser. Det finns fortfarande ett folk som prisger sitt liv på stridsfältets höjder. Där vill jag vara med! Jag ber till Gud om ynnesten att få tillhöra den skara som inte leker eller diskuterar bort tiden eller roar sig, som det står omtalat om dem som satte sig ner att äta och sedan stod upp för att leka. Mitt i bedrövelsen finns ett hopp. Nyckeln till vår framtid ligger i detta faktum: HAN LEVER! Han skall komma igen! Han skall fullborda Faderns avsikter, och förhärliga sig i och genom sin församling.

Tack för ett förnyat uppdrag! Guds budskap till en ny generation! Vi märker att det är inget nytt budskap, utan det gamla som blir förnyat. Så är det alltid. Guds Ord står fast, ty det är hans gamla, beprövade budskap för en ny generation som skall gå över floden; lämna öknen och inta landet. Vi har väldigt stora svårigheter. Förmodligen de största någon generation haft då det gäller exempelvis koncentration, omfattning, konsekvenser. Vi lever i en tid då problemen får sådana dimensioner att Gud måste avsluta. Situationen i mänskligheten blir så komplicerad och svår att det inte finns någon form av lösningar, och då måste Gud avbryta, ty annars skulle intet kött bli frälst; hela mänskligheten skulle gå under. Då säger Gud: Hit, men inte längre! Och så avslutar han

Men tänk att vi får finnas här som en moteld. Det sker inte genom att vi likbildas med världen eller låter oss uppfyllas av de andemakter som är rådande i världen, utan "låten eder alla uppfyllas av helig Ande".

den förfärliga attacken mot den Smorde. Denna attack som tar sig uttryck i strid mot höga värden och människor. Det finns starka intressen som upplöser normala relationer och förvandlar hela mänskligheten till ett perverst, avogt och totalt förvirrat släkte. Där säger Gud stopp, för de utvaldas skull. Om vi inte skulle ha någon annan uppgift i tiden, så har vi uppgiften att dämna upp denna fruktansvärda flod av våld och ondska som drar fram över jorden. Natten kommer då ingen kan verka. Då avblåser Herren striden och evakuerar sitt egendomsfolk.

Men tänk att vi får finnas här som en moteld. Det sker inte genom att vi likbildas med världen eller låter oss uppfyllas av de

andemakter som är rådande i världen, utan "låten eder alla uppfyllas av helig Ande". Skall vi ta emot erbjudandet och gå in i det så att vi verkligen blir det Gud vill att vi skall vara? Det går inte att komma med salt då förruttnelsen är ett faktum. Det har ett förebyggande syfte på jorden – inte i världen. Världen kan inte räddas, den är genomrutten. Som ljus i världen har vi en uppgift att lotsa människor ut ur träsk och förödelse, upp till Sions berg, som lyser. Staden lyser och orienterar oss så att vi kan hitta och förenas med Guds rike. Berget är Guds rike, staden är Guds församling.

Tack Herre, för uppgiften, tack att vi får vara med, tack för förtroendet! Hjälp oss att förstå vad Du vill, så att vi inte blir socker, sötningsmedel, budbärare som kittlar människorna i öronen, utan blir salt! Vi vet saltets effekter – det skapar törst. Predika ordet, så kommer hunger och törst efter rättfärdighet!

Vi ska inte förenas med världen. Jesus har tagit oss ut ur världen. Däremot skall vi göra ständiga inbrytningar och erövringar; rycka människor loss ur dödens käftar och överföra dem till Guds rike. Det sker inte genom konvertering; det sker genom Guds eget Ord som predikar omvändelse. Därefter måste man igenom gränsområdet, floden, dopet i vatten, dopet i den helige Ande, in i Guds fullkomliga vilja. Gud har kontrollen. Han vakar över dig och mig, församlingen, våra barn. "Frukta icke du lilla hjord, ty det har behagat eder Fader att giva eder riket." Vi tackar Gud för hans välsignelser. Låt oss i fortsättningen som aldrig förr tacka honom för att han gav oss riket. Fastän vi är så små och eländiga, fick vi förtroendet och han gav oss fullmakt att vara försoningens sändebud.

Vi har talat om Guds plan med de utvalda, nu ska vi titta på Guds plan med hela mänskligheten. Vad som ska ske då tidpunkten kommer för den skilsmässa som är absolut nödvändig. Då ska det hemlighetsfulla Gudsriket med dess medborgare synliggöras, och det ska bli uppenbart vem Jesus är. På en timme skall Guds vrede befästas. På en timme skall Gud bryta ner, förinta och förstöra allt det mänskliga som har byggts upp under årtusendens arbete, möda, strider, slit. Under årtusen-

den med kultur, religiositet, litteratur och vetenskap.

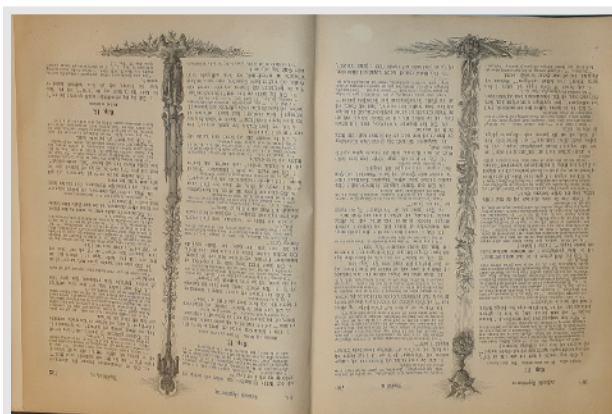
Hon har byggt upp sitt folkhem, sitt samhälle, sitt paradiset. Olika filosofier, ideologier, inspirationer, visioner, kyrkor, organisationer. Mångtusenårig historia skall få sitt facit då Herren träder ner och förintar alltihop på en timme. Det går snabbt när Gud griper in. Tänk på alla de som i 2000-tionden, århundraden har lidit martyrska-pets konsekvenser och känt att varje mi-nut har varit påfrestande och känts som en evighet. Alltid har det sett ut som om det inte skulle finnas någon räddning. Allt detta som har sammangaddat sig mot Jesu vittnen skall möta sin överman när Herren träder fram. Då gör han upp med hela systemet på en timme. I ett enda ögonblick är allt borta, och så träder han fram i full härlighet; den Smorde, hans Rike och hans folk.

Vi ser i slutändan på hela denna oer-hörda process hur Gud föder hela jor-den, hela skapelsen på nytt. Det fram-träder nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Där rättfärdigheten inte är ett fragment, men där rättfär-dighet bor. Hör du hemma där? Så förbereder vi slutuppgörelsen genom att göra som Herren har sagt: "Dra-gen ut ifrån henne, så att ni inte gör er delaktiga i hennes försyndelser." Är det möjligt att den helige Ande be-skriver ändetidens religiösa och poli-tiska system i dessa ordalag? Tiden, överheten, den politiska och ekono-miska makten beskrivs med vedervär-diga ord. I andra bibeltexter, exempelvis i Romarbrevet och i första Korintierbrevet, talas det öppet, men här är det hemlighets-fullt. Här döljer man istället för att avslöja. Det sägs klart att ingen skall förstå det utom de förståndiga. Det finns inte en en-da människa som kan tränga sig igenom dessa koder med hjälp av sitt eget förnuft. Det hjälper inte med historia, inte ens med teologi, religiös filosofi eller karisma-tiska upplevelser. Det avslutar hemlighetsfullt, men ändå är det så otroligt viktigt för oss att veta vad som kan hända inom kort. Om det är oro-ligt, om det är farofyllt. Det är viktigt att veta vad som kan hända inom kort med ar-bete, familj, vad kan övergå vårt liv, vårt samhälle. Hela tillvaron kan vändas upp

och ner och råka i fullständig upplösning. Vi måste få den sanna kunskapen. Inte propagandan, inte reklam och marknads-föring av idéer och projekt, men uppenba-relse, avslöjanden av Kristi hemligheter, så att vi får, inte bara yttlig kunskap, men blir så förutseende att vi kan bereda oss efter mönsterbilden.

Vid den tiden

I Apostlagärningarna kapitel 11 beskrivs en liten detalj. Den förefaller vara så bety-delslös, men får plats i den urkristna för-samlingens historieskildring. Den som har sorterat materialet är ingen journalist. Det är den helige Ande som har vakat över det-ta ord. Detta budskap förefaller vara näs-tan för enkelt, men ändå belyser det verk-ligheten som vi alla möter i vårt dagliga liv. "Vid den tiden kom några profeter ..."

Det heter: "Han förmår alla ..." Både små och stora, fattiga och rika, alla pojkar, alla flickor, alla barn – det gäller oss alla. Det är angeläget för oss att ta emot undervisningen och preparera oss inför mötet med denna förfärliga, förföriska makt.

Vid den tiden? Vilken påminnelse! Gud kommer inte vid någon annan tidpunkt än den absolut förberedda. Den här tiden vill Anden tala till församlingen, skicklig-göra församlingen och göra församlingen medveten om hur hon skall förbereda sig enligt denna metod: lekamlig övning gag-nar till litet. För tiden har den någon bety-delse, men gudsfruktan gnagnar till allt för både tid och evighet. Den har med sig bå-de det lilla och det stora, den utelämnar ingenting. Den helige Ande är ju i krop-pen. De lekamliga övningarna blir då nöd-vändiga på ett nytt sätt, därför att krop-pen blir ett tempel för den helige Ande, och skall vårdas med mycket stor omsorg.

Maten och industrin är ingen oskyldig maktfaktor i spelet om din själ, och om

den inte hade ett religiöst motiv, skulle den aldrig lyckas. Det är motiven och löfte-na om en bättre värld, en bättre människa, en lycklig människa, som arbetar sig in i vårt medvetande och förvandlar oss till konsumismens slavar. Då hör vi inte vad Herren har att säga till sin församling. Du har kanske läst det här ordet många gång-er utan att tänka på i vilket sammanhang det står och vad det möjligen kan förklara för oss om vi ser evighetsperspektivet.

– Vid den tiden kommo några profe-ter från Jerusalem ned till Antiokia. Och en av dem, vid namn Agabus, trädde upp och gav genom Andens in-givelse till känna att en stor hungers-nöd skulle komma över hela världen; den kom också på Klaudius tid. Då bestämde lärjungarna att de, var och en efter sin förmåga, skulle sända något till understöd åt de bröder som bodde i Judéen. Detta gjorde de också, och genom Barnabas och Saulus översände de det till de älds-te (Apg 11:27-30).

Några profeter kom ... det var säkerli-gen ingen annonserad kampanj, ing-en ekumenisk fest. De kom, sända av Anden, inte bara för att uppbygga, men för att informera och avslöja ting som ingen annan kunde medde-la. Det fanns inga sådana informa-tionskanaler och de hade det som för-samlingen nödvändigtvis behövde för att kunna möta den tid som låg fram-för och för att kunna sätta sig i rörel-se. Inte för bönemöten den här gång-en, men för insamling. Sedan skulle de in-samlade medlen avskiljas och överlämnas.

Tre ting. Profeterna kom till församling-en. Agabus – det betyder egentligen ämbe-te, ämbetsbärare – han kom till försam-lingen med bud. Församlingen tog emot budskapet från dem som visade sig vara trovärdiga och sanna budbärare. Så satte sig denna församling i rörelse, liksom hju-len. De rörde sig i den riktning Anden för-de dem, till en gemensam insamling. Gud vill ha fram dessa ting så att vi kan an-vända våra händer, fötter och kropp på ett sådant sätt att vi rör oss i rätt tid tillsam-mans, i samma riktning för att gemensamt utföra ett gudomligt uppdrag. Förbereda oss på den ondska som går över mänsklig-heten så att den inte faller oss, men så att

vi blir övervinnare. Vi kan bli övervinnare på ett sådant praktiskt vis att vi till och med löser frågan om födoämnen. Frukta ick! Se på sparven! Där har du den rätta attityden: inte sorglöshet, men frimodighet. Gud är trofast.

Det heter: ”Han förmår alla ...” Både små och stora, fattiga och rika, alla pojkar, alla flickor, alla barn – det gäller oss alla. Det är angeläget för oss att ta emot undervisningen och preparera oss inför mötet med denna förfärliga, förföriska makt. Måtte vi kunna ta emot detta budskap och smälta det. Framför allt förverkliga det. Inte kollektivt, men individuellt, så att vi med samma vilja och håg kan förenas i denna Andens heliga tjänst. På rätt plats, i rätta förhållanden. Hjul som rör sig endast då Anden påskyndar, i en och samma riktning. Så vi inte fastnar i former och traditioner, utan drar åt höger eller vänster och framåt för att förverkliga Guds vilja.

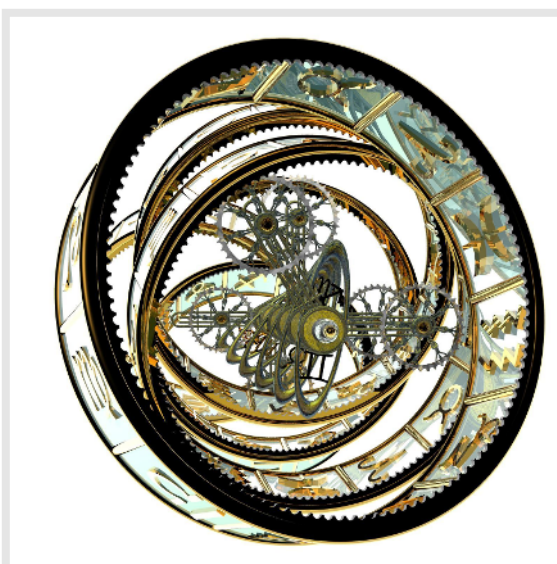
Hjulen var fullsatta av ögon. Gud vet allt, Gud ser allt. Han förstår allt. Han kommer att leda oss i smått och stort, så att hans fullkomliga vilja kan ske. Hur är det möjligt att intelligenta, kloka, erfarna, bildade människor har blivit så fullständigt berusade av lögnen och så totalt bedras? Vem är auktoritet i spelet om din själ, i kampen om herraväldet? Vilken är den bakomliggande drivkraften? Jag har sett gestalterna. De är huvudsakligen två eller tre: Skökan, Antikrist ... De lyckas förmå alla att dricka ur hennes kalk och berusas. Hon bjuder. Många är kritiska till en början, kanske skeptiska, men de låter sig ändå bortföras som segerbyten. Hur är det möjligt?

Jag hoppas verkligen till Gud att det här budskapet ska tränga sig igenom skikten som möjligen ligger som hinder i vår inre värld. Skikten av olydnad, upproriskhet, egoism, skikten av allt det som lagrats efter årtiondens kretsång, cirkelrörelser, med ett enda centrum: egot, jaget. Det är häpnadsväckande att intelligenta, bildade, bibelsprängda, kunniga människor så totalt kan bedras att de öppnar sig för det som finns i skökans besynnerliga kalk. Vad är det som gör att den här kvinnan får en sådan oerhörd makt över människorna? Vad är det för kalk hon har? Vi

känner igen bågarna som togs ifrån Israels tempel och som blev mycket viktiga och framstående pjäser i den babyloniske kejsarens stora fäste, ända till dess att det kom ett finger som skrev på väggen: ”Mene, mene tekel ...” Du är vägd på en våg, men befunnen vara för lätt. Vägd, utan tyngd. Vägd, utan djup. Vägd, utan kraft. Vägd, och befunnen vara underkänd. Du, som har fått ett konungsligt uppdrag, vilken bågare dricker du ur? Nej, frågan bör vara: Vilken bågare är du? Vad finns det i den? Vad bjuder du på?

Att bli övervinnare

Vilken bågare är församlingen? Har bågarna placerats i ett främmande sammanhang? Det folk som tillverkade dem, efter

Hjulen var fullsatta av ögon. Gud vet allt, Gud ser allt. Han förstår allt. Han kommer att leda oss i smått och stort, så att hans fullkomliga vilja kan ske.

ett gudomligt mönster, befinner sig i fångenskap i ett främmande land. Bortförda som trälarna. Hur kan man bli en bågare till hedersamt bruk? Vad innebär det? Det är inte fråga om legeringar, blandningar, lite gudsfrukten och lite annat. Det är fråga om att vara helgjuten.

Gud vill ha helgjutna kristna. Men han måste ju ha material så att han kan forma bågaren efter sin vilja. Om han inte har någon bågare till hedersamt bruk, hur skall han då kunna bjuda på frälsningens kalk? ”Frälsningsbågaren jag lyfta vill, visa världen vem jag nu hör till, och förtälja världen vem han är ...” Var finns en bågare för frälsningsbudskapet? Det finns ju ingen som bjuder på frälsningens evangelium.

Vad är det man har i bågaren? Vad är det för material den är tillverkad av? Vem har tillverkat den? Är den ett uttryck för mänsklig design och mänsklig uppfinnarförmåga, eller är det Han som kallat dig vid namn som har skapat den och fått fylla den?

Det finns ett budskap, en nyckel in i ditt liv, in i kristenhetens liv. Det budskapet är alltid lika aktuellt, lika nödvändigt, och är en förutsättning för framtidskridande; individuellt och gemensamt: ”Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet.” Han är inte mindre nogräknad, han låter inte udda vara jämt. Han vill göra oss till det han är – lydnaden personifierad. Tro är inte konvertering eller anslutning, tro är överlåtelse åt honom, där han blir den förste och den siste, begynnelsen och änden.

Är jag övervinnare, segervinnare? Dessa segervinnare är ett Filadelfiafolk som aldrig har fått någon plats i tiden – det är pelarna, helgonen i Guds menighet. ”Den som vinner seger, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel” Vill du bli ett pelarhelgon? Då har du en sak att göra: Ta vara på budet om ståndaktighet, så skall han taga vara på dig. Vill du bli stabil, fast, uthållig, ståndaktig intill änden, så skall du sist och slutligen inte bara få uppleva den första frälsningen, men också den sista. Slutfrälsningen.

Ska vi dansa tillsammans? Ska vi springa tillsammans? Hur ska vi uttrycka oss? Har vi uttrycksmedel? Gör vad som helst – bara du låter honom få komma till i ditt liv. Bryta ner stolthet, självupptagenhet och alla andra hinder, så att du blir ett hjul tillsammans med de andra. Så att du får öppenhet och blir ett hjul fyllt med ögon, genomlysning, men också klarhet och visdom.

Märker du vilket djup det finns? Märker du vilken härlighet det finns? Herren har inte gjort dig till åskådare, han har sagt: Kom och bli deltagare. Det är ditt, om du blir min. Då blir församlingsgemenskapen någonting annat än föreningsverksamhet dit man går för att bli välsignad, eller deltar om det passar. Nej, då har man hittat sin plats bland rundlarna.

NEW AGE

I BIBELNS LJUS

DEL 2

Vi tänker oss att mildhet, för att inte säga undfallenhet och en neutral inställning, tillhör en kristens hållning. Bibeln ger oss en annan förebild. Starkt hat och fiendskap mot dem och det som gör uppror mot himmelens Gud.

Undervisning av Märta Berg Strömmare

I Uppenbarelseboken får aposteln Johannes i uppdrag att skicka sändebrev till några olika församlingar och vi börjar med att läsa kapitel 2, vers 6. Det är alltså sändebrevet till församlingen i Efesus. Efesus fick många goda ord. Det handlar om gärningar, arbeten, uthållighet och så vidare. Men så kommer det i vers 6, ett särskilt beröm:

– Men den fördelen har du: att du hatar nikolaiternas gärningar som också jag hatar.

Nu måste vi fråga oss: **Varför hatar Gud?** Och vad är nikolaiternas gärningar för någonting som är så förhatligt för Herren? Nikolaiterna upphöjde prästerskapet och införde hierarkier, gjorde skillnad på människor och klassindelade dem. Det var politiskt inriktat och handlade om utbildning och karriär. Den mänskliga kunskapen tog överhanden, och riter och ceremonier satte herdarna som ledare. Detta fanns mitt i församlingen och vi kan där se katolska kyrkans rötter, tydliga och uppenbara. Det hatade Herren och han ber församlingen i Efesus att de ska visa bort detta ifrån sig.

Vi kan gå vidare till vers 12-16, där vi har en församling som heter Pergamus:

– Och skriv till ängeln för församlingen i Pergamon: Så säger han som har det skarpa tveeggade svärdet: Jag vet var du bor, där Satan har sin tron. Och du håller fast vid mitt namn och har inte förnekat tron på mig, inte ens under dagarna då Antipas, mitt trogna vittne, blev mördad hos er där Satan bor. Men jag har en sak emot dig: att du har några där som håller fast vid Bileams lära, han som lärde Balak att gillra en fälla för Israels barn, så att de åt kött från avgudaoffer och var otrogna. På samma sätt har också du några som håller fast vid nikolaiternas lära. Vänd därför om!

Jag vet var du bor, jag vet om din miljö, jag vet att Satan har sin tron där. Vad innebär det i praktiken för den här församlingen, att miljön är uppfylld utav Satans tron och herravälde? Ja, i Pergamus fanns Zeus kvar, guden Zeus altare. Han ansågs vara gudafadern som härskar över jord och himmel och som upprätthåller ordningen i himlarymden. Det kan vara intressant att

komma ihåg det, när vi sedan stiftar bekantskap med de olika gudomligheterna i New Age-rörelsen. I den här miljön var kejsarkulten mycket högt stående. Det var frågan om att erkänna kejsaren, men också att tillbedja kejsaren, tillbedja staten och det är någonting som har följt med av och till under människans historia. Det som Gud vill gå tillrätta med här är Bileams lära. Bileams lära är Kains väg, där människan utan att söka gudskänedom hamnar på djurens nivå. I Judas brev vers 10 ser vi att det händer något med människan, när hon vänder sig bort från Gud:

– Dessa däremot smädar allt som de inte känner till, liksom djur utan förnuft, och vad de med sina naturliga sinnen kan fatta, det förstör de sig med.

Det är alltså fråga om en självdestruktivitet som tar överhanden på Kains väg. Kains väg är blodsutgjutelsens väg. Förföraren, mäklaren, som kommer och erbjuder betalning om man störtar sig in i Bileams villfarelser. Vad var det som var Bileams villfarelser? Jo, det var att bedriva otukt med de moabitiska kvinnorna, att på det mest intima sätt beblanda sig med avguda-

dyrkare. Det var också upproriskhet mot Mose och Aron, det vill säga uppror mot ledarskap och prästerskap. Varför? Jo, därför att denne Korak som var inblandad, han menade att hela församlingen är helig. Vi kommer tillbaka till sådana tankar i New Age. Det är ingen skillnad, alla är gudomliga, det gäller bara att hitta sin egen gudomlighet och då är man likvärdig. Det finns inget prästerskap, inget ledarskap som står över. Man står själv lika högt. Denna villfarelse var en verklighet i församlingen i Pergamus.

Går vi så till Uppenbarelseboken 2:20-25, så får vi se ett förhållande i en församling som heter Tyatira. Där kan vi se hur falskhet och ockultism får hållas. Inte bara hållas, utan ta plats i predikstolen i skepnad av en kvinna som heter Isebel. Hon säger sig vara en profetissa. Där har vi falskheten. Hon säger sig vara ... Det är ett fenomen som vi stöter på i diverse kristna sammanslutningar. Det finns någonting som heter Nya Apostoliska Reformationen, och där praktiserar man just denna självutnämnda väg till att vara profet och apostel. Det är Isebel som lever vidare med sin ande också i våra dagar och lurar ofta de allra godaste kristna människor att tro på detta nya, att det är det gudomliga.

Denna kvinna förleder, säger Herren, förleder hans tjänare att bedriva otukt och äta kött från avgudaoffer. Ja, det vill säga, det finns en gud som står väldigt högt för Isebel, guden Baal. Isebel kom in i Israel på sådant sätt att hon gifte sig med konungen och förde in Baalsdyrkan i Israel. Samma ande håller på att undervisa och förleda i församlingen i Tyatira. Det är ockultism, det är otukt.

Vad är otukt för någonting? Det är att inte respektera givna gränser. Baal tillbads genom sexuella riter. Fri sex, det var det absolut första, som propagerades för, där Isebel spred sin Baalsförkunnelse. I följden av fri sex blev det nödvändigt med aborter. Fri sex, orgier, sexuella riter, satans djupheter säger Herren att detta är frågan om som kvinnan Isebel sprider ifrån församlingsplattformen.

Villoläran, att dyrka den gud som kallas för den högste herren som är ägandets

gud, visar sig vara samma person som Mammon!

Lägg märke till att det är den enda gud som Jesus varnar för under sin vandring här på jorden. Mammon, det är materialismens och ägandets gud. Det är samma gud som leder människor till att offra sina barn, på ett eller annat sätt. Guden Molok var starkt knuten till detta och vi ser hur det hade fått insteg i församlingen, i Guds församling i Tyatira. Vi kan också konstatera att det är något som går absolut hand i hand med den moderna tidens moral.

Jag tycker det kan vara intressant också att läsa om detta som är en ännu äldre företeelse, och om du undrar, "varför ska vi ha med så mycket från den bibliska historien?", så är det helt enkelt för att jag vill följa och peka på New Ages framfart från

Skulle jag inte hata dem som hatar dig, Herre, och avsky dem som gör uppror mot dig? Jag hatar dem med starkaste hat, mina fjender har de blivit.
(Ps 139:21-22)

början till slutet. Man kan se att vissa tider under historiens gång, har människor som kämpat för Gud, lyckats hålla ifrån sig den här orenheten.

Nu talar jag om en tid som är ungefär 600 f.Kr. Där fanns det en kung över Israel som hette Hiskia. Han rensade upp och rörde rent från avgudadyrkandet och insatte gudstjänsten på nytt igen. De sista åren av hans regeringstid, tio av de femton extra år han fick, samregerar han med sin son Manasse. Om denna son heter det att hans regering var raka motsatsen till sin fars. Han går ifrån den religiösa upprättelsens knutpunkt till den allra mörkaste period av avgudadyrkan. Där handlar det om att återuppbygga offerhöjderna, resa upp Baalsaltare och aseror. Där leder Manasse folket in i den sorts avgudadyrkan som Ahab och Isebel hade förordat. Tillbedjan av stjärnor och planeter införs genom den religiösa ritualen. Till och med

den ammonitiska guden Molok erkändes, han som accepterade offer av barn i Hinnoms dal utanför Jerusalem. Psalmisten anser i psalm 106 att detta är förenligt med tillbedjan av onda andar. Astrologi, spådom och ockultism erkänns officiellt och är vanligt mitt ibland Guds folk. Aseran, Baals hustru, placeras i själva templet och de som ville protestera tystades genom att de dödades. Det är troligt att den onde Manasse bär ansvaret för profeten Jesajas martyrdöd.

Detta är ett stycke historia ur vår bibel som väldigt tydligt visar på hur farligt det är att gå in på en andedyrkan som inte har med Guds helige Ande att göra. Vi ska ha detta klart för oss ...

Ofta ställer vi frågan: **Hur ska man kunna skilja mellan andar?** Hur ska man kunna tro på det goda man ser, när det i efterhand visar sig vara något ondskefullt? Ormen säger till Eva: ni ska inte dö, ni kommer bara att bli mycket klokare. Vi vet att följden av att lyssna till ormens

budskap den gången blev döden för Adam och Eva, men döden kom också in i tillvaron just genom broderhatet. Hur ska vi i dessa dagar kunna skilja mellan andar? Kom

ihåg att det finns bara tre. Det finns onda andar, goda andar och den helige Ande, som är en del av gudomen. Bibeln förklarar inte andarnas ID på något annat sätt än i Första Johannes brev 4:1-6:

– Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen. Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att Jesus är Kristus, som kommit i köttet, den är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, den är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen. Ni, kära barn, är från Gud och har besekrat dem, ty han som är i er är större än den som är i världen. De är av världen och därför talar de vad som är av världen, och världen lyssnar till dem. Vi tillhör Gud. Den som känner Gud lyssnar till oss. Den som inte är av Gud lyssnar inte till oss. Det är så vi

känner igen sanningens Ande och villfarelsens ande.

Jesus talar om ulvar i fårakläder. Det är kännetecknande för dessa nya tankar som är presenterade i New Age-rörelsen. Att de inte gör något synligt ont, utan de erbjuder någonting istället. De gör saker och ting på ett liknande sätt, så att det blir svårt att se vad som är skillnaden, men det är fråga om ulvar i fårakläder som Jesus säger i Matteusevangeliet 7:15.

Vi läser också Första Johannes brev 2:15-23:

– Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och höghmod över livets goda, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet. Kära barn, den sista tiden är här. Och liksom ni har hört att Antikrist skall komma, så har redan nu många antikrister trätt fram. Av detta förstår vi att den sista tiden har kommit. Från oss har de utgått, men de hörde aldrig till oss. Om de hade hört till oss skulle de ha blivit kvar hos oss. Men detta skedde för att det skulle bli uppenbart att inte alla hör till oss. Ni har en smörjelse från den Helige och känner alla sanningen. Inte har jag skrivit till er därför att ni saknar insikt i sanningen utan därför att ni känner den och vet att ingen lögn kommer från sanningen. Vem är lögnaren, om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Den är Antikrist som förnekar Fadern och Sonen. Den som förnekar Sonen har inte heller Fadern. Den som bekänner Sonen har också Fadern.

Detta är väldigt viktigt att lägga märke till, att New Age åkallar fadern. Man läser Fader Vår i början på sina seanser och sammankomster. Man talar om Gud som om Gud vore det absolut högsta de känner till och vill tjäna, och man tror också verkli-

gen att man tjänar Gud, men aposteln Johannes säger så här:

– Den som förnekar Sonen har inte heller Fadern. Den som bekänner Sonen har också Fadern. Låt det ni har hört från början förbli i er. Om det som ni har hört från början förblir i er, kommer ni också att förbli i Sonen och i Fadern. Och detta är vad han själv lovade oss, det eviga livet. Detta har jag skrivit till er med tanke på dem som försöker leda er vilse. Vad er beträffar, så förblir i er den smörjelse som ni har tagit emot av Honom, och ni behöver inte någon som undervisar er, utan vad hans smörjelse lär er om allting är sanning och inte lögn. Förbli i Honom, så som den har lärt er. Ja, kära barn, förbli i Honom, så att vi kan vara frimodiga när han uppenbarar sig och inte behöver stå där med skam inför honom när han kommer åter. Om ni vet att han är rättfärdig, då inser ni också att var och en som gör det som är rätt, är född av honom. (1 Joh 2:23-29).

I slutet av 1800-talet och början av 1900-talet lanserades det som kallas för nya tankar. Jag har velat bevisa att dessa tankar i själva verket inte alls är så nya. Snarare är de uråldriga. Jag vill påminna om att det är ett stort misstag att betrakta New Age som en modern företeelse, som vi bara kan ta med en axelryckning och inte behöver bry oss om. Det är inte sant. New Age är en andemakt som har sitt ursprung i fiendskap mot Gud. Det kan kanske låta lite märkligt, för om du träffar representanter för New Age, exempelvis medium, kommer du att höra att denne verkar mycket välvilligt inställd till Gud. Man skönjer ingen fiendskap: Istället använder de gärna i sina sammankomster, kurser och seanser både bönen Fader Vår och vackra psalmer. Det ingår i inramningen. Det ingår i förförelsekonsten. Den djävul som förförde Eva i lustgården, samme djävul är verksam idag och har varit det genom hela människans historia. Av vikt tycker jag är att gå tillbaka och se hur denna andemakt

har yttrat sig i olika perioder. De nya tankarna deklarerar att vi befinner oss i ett andligt livsrum som det är vår plikt att utvärdera och ta plats för att finna den inneboende gudomligheten i oss själva. Men då behöver man inte kristendomen, snarare tvärtom. Kristendomen bör och måste utplånas. Den bör förbjudas i skolorna och ersättas med exempelvis mindfulness och yoga. I detta ingår bland annat att barnen får lära sig göra Solhälsningen, och även använda sig av mantran. Så leds barnen in i dyrkan av och tro på en andevärld vars innebörd de inte har någon aning om. Avgudaväsendet i Kaldéens soldyrkan - där möter härlighetens Gud en man vid namn Abram. Han får Guds befallning att dra ut från detta. Vi kan läsa från Första Moseboken 12:1:

– Herren sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig."

Det är en mycket konkret uppmaning att ta avstånd ifrån detta avgudaväsende, just det som vi nu håller på att föra tillbaka in i, inte bara skolor, utan också i vår sjukvård och - in i våra kristna församlingar. Guds ord uppmanar oss att ta avstånd från New Age och alla dess förförelsekonster. De har en nära koppling till de österländska religionerna, och då tar vi ett skutt tillbaka till 1800-talet, för utan att vi har lagt märke till det så har denna ande smugit sig in i många nutida kristna församlingar. Jag säger smugit sig in, och det är inte heller någon ny företeelse, utan det är också vad apostlarna och de kristna mötte.

Paulus säger i Andra Korintierbrevet 11:13:

– Sådana som de är falska apostlar, ohederliga arbetare, och uppträdare som Kristi apostlar. Och det är inget att förvåna sig över. Satan själv gör sig lik en ljusets ängel. Därför är det inte underligt att också hans tjänare uppträder som tjänare åt rättfärdigheten.

Det här är ett mycket allvarligt ord, som uppmanar oss att se till att vi håller koll, för vi vill nog väldigt gärna välkomna lju-

sets änglar ibland oss, men det kan alltså handla om ulvar i fårakläder. Det har Jesus talat om - väldigt tydligt.

Jag ska belysa lite av de här fundamenten i New Age. Jag riskerar upprepning, men jag anser att det är viktigt att vi får kunskap. **Vi får inte sätta skygglappar för ögonen** och mena att det inte är så farligt.

Vad säger New Age om Gud? New Age talar mycket om Gud. Det talar om det gudomliga hos naturen, om det övermedvetna som står till förfogande att göra allt för dig och mig och har kontakt med källan till allt. Den gudomliga naturen, den finns hos alla. Jag går över till trosrörelserna och finner att den gudomliga naturen bor inom oss där också, och accepterar vi det då får vi hälsa, visdom, kärlek, liv, sanning, makt, skönhet och fred. Dessutom förfäktar man där att negativa tankar förlöser djävulens kraft. Ja, man hävdar att skuldkänslor står i vägen för trons bön. New Age är helt enig på den punkten och menar att skuldkänslor stänger vägen för oss. Människan är, säger man, i grund och botten samma andliga substans som universum. Mänskligt medvetande är en droppe av den "oändliga medvetandeoceanen" som är universums grund. Inom de moderna kristna rörelserna säger man att Jesus är sanningen, men att alla vägar leder till Gud.

Då blir jag lite konfunderad, därför att i min bibel står att det finns bara en enda väg. Vägen i bestämd form. Singularis. Inte ett alternativ bland andra, utan en bestämd väg. Och det är min herre och frälsare själv, Jesus Kristus, som kommer med deklarationen att han är vägen. Han är vägen, han är också sanningen och livet.

New Age tycker att vi ska sträva efter att vara lyckliga. Vi ska tjäna själva livet. Ägandet är inte det viktigaste, men lyckobehovet. Människan är en skapande varelse. Hjärnan har större kapacitet än vad som hittills utnyttjats. Vi lever i ett andligt universum där allting hänger samman och här kommer även trosrörelsen in med liknande uppfattning. Vi lever i ett energiskt andligt universum. Ja, jag går vidare i de

här pappren där jag finner de mest märkliga deklarationer. Allt hänger samman med organisk kreativitet som en helhet. Vi är nämligen gudomliga medskapare av allt och målet är att vi ska föras till gudsmedvetande, detta säger New Age. Vår mentala hälsa och vårt allmänna tillstånd påverkas genom något som heter "astral projek-tion". Det är alltså de utomkroppsliga erfarenheterna.

Låt oss titta på den nyandlighet som trosrörelsen har anammat. De menar att det andliga livet mynnar ut i mentala och fysiska manifestationer som en naturlig del i vardagen. Tänk lite på det uttrycket. Jag ska inte gå in på det, men jag tycker det är så pass tankeväckande i sig, så att varje kristen bör observera det. Inte nog med det, utan sedan säger man att den andliga evolutionen utvecklas ständigt. Den andliga evolutionen. Mycket märkligt uttryck. Gud kommer ständigt med nya uppenbarelser. De utvecklas i takt med att man tar emot det nya från Gud. Den högsta - och här säger man nästan i korus - både New Age och trosrörelsen, att den högsta andliga principen finns i den ovillkorliga kärleken.

Jag känner en oerhörd längtan att få säga: – Herre kom till oss och levandegör ditt eget ord, så att vi vet och förstår i vilken tid vi lever! Den tid som Jesus talar om när han säger att villolärare ska uppstå. Hans apostlar säger det också. Onda andars läror kommer att finnas i överflöd i den sista tiden. Vi lever i den absolut sista tiden då Jesu ankomst på skyn är mycket nära. Att vara vaken kan betyda att vi måste sätta oss in i verkligheten och inte skygga för den. Kvar står med oss, den som är starkare än den som är i världen, Herren Jesus Kristus.

– Därför, då vi genom Guds barmhärtighet har denna tjänst, så tappar vi inte modet. Vi har av sagt oss allt hemligt och skamligt och använder inga knep. Vi förfalskar inte Guds ord utan lägger öppet fram sanningen och anbefaller oss själva inför Gud åt varje människas samvete. Är vårt evangelium

um dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. Ty den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet - han som är Guds avbild. Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herre och oss som era tjänare för Jesu skull. Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa fram ur mörkret", han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken (2 Kor 4:1-6).

Vi läser också Andra Petrus brev 1:16-2:3:

– Det var inte några utstuderade myter vi följde, när vi förkunnade för er vår Herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan vi var ögonvittnen till Jesu majestät. Ty han blev av Gud, Fadern, ärad och förhärligad, när en röst kom till honom från den upphöjda Härligheten: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje." Den rösten hörde vi själva från himlen, när vi var med honom på det heliga berget. Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan. Framför allt skall ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen utläggning. Ty ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande, har människor talat vad de fått från Gud.

Men det fanns också falska profeter bland folket, liksom det bland er kommer att finnas falska lärare som smyger in förödande läror. De skall till och med förneka den Herre som har friköpt dem och drar så plötsligt fördärv över sig. Många skall följa dem i deras utsvävningar och för deras skull kommer sanningens väg att smädas. I sin girighet kommer de att med falska argument sko sig på er. Men domen över dem är sedan länge verksam, och deras undergång sover inte.

– Se Guds Lamm som tar bort världens synd!

Bibelundervisning av Robin Vidén

Jag vill börja med att läsa en vers. Det är bara aposteln Johannes, i Johannes evangelium, som skriver detta. Det handlar om Johannes Döparen, föregångaren till Jesus. Han var i färd med att döpa människor som kommit till honom för bättringens dop. Så såg han Jesus komma. Profetiskt sade han direkt och med en sådan emfas:

– "Se Guds Lamm som tar bort världens synd! Det var om honom jag sade: Efter mig kommer en man som är före mig, för han var till före mig. Jag kände honom inte, men för att han ska uppenbaras för Israel har jag kommit och döper i vatten." Johannes vittnade och sade: "Jag såg Anden komma ner som en duva från himlen och stanna över honom" (Joh 1: 29-32).

"Se Guds Lamm"

Aposteln Johannes fick, under sin fångenskap på ön Patmos, motta något väldigt gripande från Herren. Han skriver:

– Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske (Upp 1:1).

På drygt tjugotal ställen i Uppenbarelseboken möter vi "Lammet". Varje gång är det i diminutiv form, rent språkligt en förminskning. Det står alltså: "Det lilla Lammet", vilket är väldigt gripande. Detta uttryck möter vi bara där och vid det första tillfälle då Jesus mötte fiskarna. Man hade varit ute hela natten och inte fått något. Så vändes Jesu blick till Petrus, och Jesus frågade honom: "Älskar du mig mer än de andra?" Petrus svarar: "Ja, Herre. Du vet att jag har dig kär." Jesus säger: "För mina

lamm på bete."

Du möter det lilla Lammet konsekvent rakt igenom Uppenbarelseboken. Jesus, ja Gud själv, uppenbarar sig för sin tjänare. Gud överlämnar uppenbarelsen till Jesus, och Jesus till Johannes och säger åt honom att skriva. Det är oerhört!

Jag tänker på hur Johannes Döparen ropade ut: "Se Guds lamm som tar bort världens synd!" Så kunde han inte ha sagt om det inte varit en uppenbarelse från Gud. Den helige Ande är förunderlig på många sätt, han förbereder även sina små tjänare.

Mötet mellan de ofödda

När är det första tillfället Johannes Döparen blir tagen av mötet med Jesus? Johannes Döparen, tjänaren och föregångaren, måste vid något tillfälle ha kommit nära Jesus. Det här är mer än gripande och allvarligt i vår tid, då vi talar om de ofödda barnen och deras rättigheter. Är det ett barn som ligger i mammas mage? När blir det ett barn?

I Lukas evangelium kan vi läsa om hur Maria har gett sig i väg för att träffa Elisabet, en närstående. Elisabet var kommen till hög ålder och var ofruktsam. Men en Herrens ängel kom till henne och hennes man Sakarias, och Elisabet skulle få föda en förelöpare, en som skulle gå före för att jämna väg för Frälsaren. Som det heter: "Han som kommer efter mig är före mig" (Joh 1:15). Se Guds Lamm som tar bort världens synd ... Eller som det vid många tillfällen står skrivet i Johannes Uppenbarelse: Det lilla Lammet.

Mötet mellan Maria och Elisabet kom till mig här om dagen. Det står inte så mycket om det – men det står att modern visste

vad som skedde i det ofödda barnets liv:

– När Elisabet hörde Marias hälsning, spratt barnet till i hennes moderliv. Hon blev uppfylld av den helige Ande och ropade med hög röst: "Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad är din livsfrukt!" "När ljudet av din hälsning nådde mina öron spratt barnet till i mig av glädje" (Luk 1:41-42, 44).

Barnet blev exalterat! Det jublade inför mötet med Förlossaren! Ett ofött barn, i den sjätte månaden. Vi vet inte, men Gud vet hur viktigt livet är. Vi människor utsätts för så mycket i dessa tider. Vi drabbas av farsoter, vi drabbas av så mycket som slår omkull, vänder upp och ned på tillvaron, och det mesta börjar gunga. Men Jesus var mån om att förelöparen Johannes skulle få rätt inblick och insikt.

Det var två ofödda barn som möttes. Här har du någonting av evighetens livsyttringar som möter upp i situationer! Kan en mor känna ett ofött barns glädje? Ja, tydligen. Som det står: "När ljudet av din hälsning nådde mina öron spratt barnet till i mig av glädje." Det var ett möte med den Evige, han som är, han som var, och han som skall komma. När Johannes senare möter honom i öknen säger han: "Se Guds Lamm som tar bort världens synd!"

Det felfria lammet

När vi möter lammet i Gamla testamentets andra Mosebok talas det om att det skulle vara felfritt. Varje hushåll skulle ta ett lamm. För varje lamm skulle man beräkna ett visst antal efter vad var och en skulle äta. Detta var under Israels fångenskap i Egypten, och Herren skulle förlossa

dem därifrån. Lammet skulle avskiljas till den fjortonde dagen i månaden. Det skulle provas och märkas ut för att sedan användas för detta offer.

Det som skedde med människan genom syndafallet var att hon drog sådana oerhörda dödens och fördärvets krafter över sig. Det är vad som bryter ned både skapelsen och människan.

Det var nödvändigt att Jesus skulle komma såsom ett lamm. Han var det redan i urminnes tider. Redan i evigheten var han inför Fadern, det slaktade Lammet.

Gläd er!

Vi återgår till glädjen barnet kände. Det var alltså två ofödda barn som mötte varandra. Maria och Elisabet var havande, och barnen mötte varandra i ett ofött tillstånd i moderlivet. Den enes möte med den andre blev till en glädje och barnet spratt till. Det är samma ord som möter dig i Jesu tal i Lukasevangeliet:

– ”Saliga är ni när människorna hatar er och när de utesluter er och hånar och smutskastar ert namn för Människosonens skull. Gläd er på den dagen och hoppa av glädje, för er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde deras fäder med profeterna”
(Luk 6:22-23).

Det står ”gläd er”, ja, ”hoppa av glädje”. Det är svårt att se glädje mitt i lidandet, men det är samma uttryck. Det var det mamman upplevde när det ofödda barnet Johannes fick möta Jesus. Det spratt till och hoppade av glädje och fröjd! Det var av mötet med Jesus, som i ett avseende är ett lamm. Du möter många förebilder av Jesus. En är när Johannes möter honom för första gången i Johannes Uppenbarelse. Där kan man läsa uttrycket i femte kapitlet. Det handlar om jordens fastebrev. En bokrulle skulle öppnas, och det står:

– Men ingen i himlen eller på jorden eller under jorden kunde öppna bokrullen eller se in i den (Upp 5:3).

Det som var så oerhört för framtiden kunde ingen öppna. Men så läser vi:

– Och jag grät bittert över att det inte fanns någon som var värdig att öppna bokrullen eller se in i den. Men en av de äldste sade till mig: ”Grät inte! Se, Lejonet av Juda stam, Davids rot-skott, har segrat. Han kan öppna bokrullen och dess sju sigill”
(Upp 5:4-5).

Lejonet och Lammet i en och samma natur! Som ett lejon slog han och rev ned

syndens makt med allt vad det är. Han besegrade djävulen - fienden och åklagaren - och gjorde dess makt om intet. Genom Lammet och dess förebild, det ofläckade och rena Lammet, genom sitt offerande, sitt heloffer på korset, genom sitt blod och såsom förebild av lammet, försonade Gud världen och människan, med sig själv, genom Lammets natur.

Så möter du i Uppenbarelseboken det lilla Lammet. Du möter också det stora - den stora draken, den stora staden, ja, det stora och det väldiga. Men du möter också det lilla Lammet, som segrar och kommer att segra!

När Johannes får höra om lejonet tänker han kanske: ”Hur ser lejonet ut? Hur ser denna makt och kraft som lejonet förebildar ut?” Han vänder blicken, men han fick inte se ett lejon. Han skriver:

– Och jag såg: i mitten mellan tronen och de fyra varelserna och de äldste (Upp 5:6).

Bland alla representanter kring Guds tron, stod ett litet Lamm.

– Och jag såg: i mitten mellan tronen och de fyra varelserna och de äldste stod ett Lamm, som såg ut att ha blivit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, som är Guds sju andar utsända över hela jorden (Upp 5:6).

Jesus förmår att komma med hjälp och råd i din och min situation, i dessa dagar och i tider då allt vänds upp och ned genom syndens konsekvenser. Det finns många människor som kanske aldrig hört evangelium, men måhända lever med en insikt, som också jag som sann troende kan uppleva i olika situationer: Vad jag vill gör jag inte, men vad jag inte vill, det gör jag. Vi blir fångade och drivna av saker som vi kanske inte vill eller alla gånger råar på. Men, halleluja, det finns ett blod genom ett Lamm, som är offerat en gång för alla. Det räcker till för vad som än har skett i ditt liv - hur det än ser ut och om du tycker att allt är hopplöst. Men du ska veta att det finns en som har gett hela sitt liv till lösen för dig och mig. Gud är initiativet till detta Lamm!

Några år efter det första mötet med den ofödde Johannes, står det om Jesus:

– Och pojken växte och blev starkare och fylldes av vishet, och Guds välbehag vilade över honom (Luk 2:40).

Det välbehagliga offret inför Gud! Det är Lammet – det är Jesus! Om Johannes står det:

– Barnet växte och blev starkare i anden, och han levde i ödemarken fram till den dag då han skulle träda fram inför Israel (Luk 1:80).

Se hur Gud var angelägen att möta honom på ett tidigt stadium! Det var inte för att slå ned eller misskreditera. Det står att mötet med Jesus blev en omedelbar glädje! Det blev glädje, glädje, glädje. Barnet spratt till av fröjd! Ett möte med Jesus är att få möta det glada budskapet. När tjänaren Markus inleder sitt evangelium skriver han:

– Här börjar evangeliet om Jesus Kristus, Guds Son (Mark 1:1).

Det är så inspirerande att få läsa detta!

Direkt efter uppenbarelsen som Johannes har, säger han: ”Se Guds Lamm som tar bort världens synd!”

Tack Jesus för att det finns ett Lamm som har försonat människan med Gud! Halleluja, Lammet var värdigt! I Guds avsikt var Jesus Kristus, när han kom och började sin gärning, det Guds Lamm som tog bort världens synd och skuld. Han tog bort det som bryter ned, sänklodet som sänker människan ned i hopplöshet. Tack käre Gud för att hela denna börda lyftes av vid korset på Golgata! När Jesus hängde på korset sade han:

– Far, i dina händer överlämnar jag min ande (Luk 23:46).

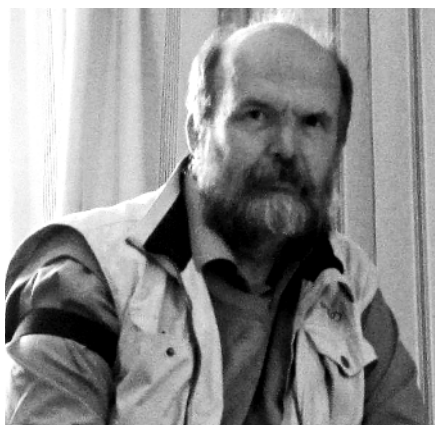
Det var Lammets natur. Det gav och var givande i allt. Lammet var givande åt Fadern. Det är ett givande och ett överlämnande. Hos Jesus själv fanns ingenting av självändamål och självbevarande, eller något sådant. Det var ett totalutgivande. Lammet gav sig till Fadern och var beroende av Fadern, det är Lammets natur. Lammets hustru och bruden, de pånyttfödda som mött Jesus Kristus och försonats med Fadern, var de som hatade Gud! Det var de som hatade Honom genom sin natur och sitt liv! Vi hatade Honom! Trots detta sträckte Han ut sin hand, och i Lammet utgav han sig med glädje – från Jesus sida var det en glädje i detta totala utgivande. Tänk att denna glädje som tar oss ur detta lidande får möta dig och mig! Vi uppfylls när vi får möta Jesus vid korset, och allt får lyftas av. Så möts vi av en ofattbar salighet och glädje mitt i våra liv!

Det lilla Lammet som åstadkommit så mycket för tid och evighet, Hans nåd räcker för all framtid. Kasta dig vid Jesu fötter! Kasta dig till Golgata. Jesus älskar dig så mycket! Han älskar människan så mycket.

DEN FÖRSTA

OCH DEN ANDRA MÄNNISKAN

Hans Lindelöw undervisar ur Romarbrevet

Del 2 ur en bibelstudieserie i Långshyttan våren 2020

Aposteln Paulus dyker ner i de heliga skrifterna och låter oss höra om det judiska folket, om Abraham och om Adam. Det judiska folket som fick lagen, och innan dess Abraham som fick löftet, och innan dess Adam som är den första människan som blev skapad. Det representerar en särskild värdighet. Av den anledningen gör sig aposteln en hel del möda och förklarar hur Kristus så förhåller sig till de här gestalterna, inte minst till Adam själv.

Romarbrevet 5 inleds med: "Då vi nu hava blivit rättfärdiggjorda av tro", medan det i kapitel 4 står att Abraham blev rättfärdiggjord genom tro. Men här står det alltså "vi".

"Då vi nu hava blivit rättfärdiggjorda av tro, hava vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi ock hava fått tillträde till den nåd vari vi nu stå, och vi berömma oss i hoppet om Guds härlighet. Och icke det allenast, vi till och med berömma oss av våra lidanden, eftersom vi veta att lidandet verkar ståndaktighet, och ståndaktigheten beprövad fasthet, och fastheten hopp, och hoppet låter oss icke komma på skam; ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, vilken har blivit oss given.

Ty medan vi ännu voro svaga, led Kristus, när tiden var inne, döden för oss ogudaktiga. Näppeligen vill ju eljest någon dö ens för en rättfärdig man – om nu ock till äventyrs någon kan hava mod att dö för den som har gjort honom gott – men Gud bevisar sin kärlek till oss däri att Kristus dog för oss, medan vi ännu voro syndare.

Så mycket mer skola vi därför, sedan vi nu hava blivit rättfärdiggjorda i och genom hans blod, också genom honom bliva frälsta undan vredesdomen. Ty om vi, medan vi voro Guds ovänner, blevo försonade med honom genom hans Sons död, så skola vi, sedan vi hava blivit försonade, ännu mycket mer bliva frälsta i och genom hans liv. Och icke det allenast; vi berömma oss ock av Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu hava undfått försoningen" (Rom 5:1-11).

Aposteln tar oss med på en vandring över Jordan. En gång vandrade en annan Jesus där, Josua. Det är egentligen samma namn som vår frälsare. Men denne Josua var inte av Juda stam, han var av Efraims stam. Han var den som fick föra folket in i löfteslandet. Helt kort ska vi också se i Josua kapitel 3 där det står:

"Och Josua sade till folket: Helgen eder, ty i morgon skall HERREN göra under bland eder."

Vi ser hur aposteln beskriver det här så omsorgsfullt i Romarbrevet 5:

Därför är det så: Genom en enda människa har synden kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat (v12).

Det är så här han presenterar Adam – ”genom en enda människa”. Om man gör en tillbakablick gällande Adam, så står det: Ty synd fanns i världen redan innan lagen fanns. Men synd tillräknas icke där ingen lag finnes (v 13).

Vi läste om hur tron räknades Abraham till rättfärdighet och om hur det judiska folket fick lagen. Här ser vi hur lagens uppgift presenteras som en kontrast – synd tillräknas inte där ingen lag finns. Vad betyder det då när lag finns? Då tillräknas synd. Lagen tillräknas synd. Och tro tillräknas rättfärdighet. Därför lyfter aposteln så allvarligt fram Abraham som kom före Mose, som fick löftena långt innan Mose fick lagen.

Dock har under tiden från Adam till Mose döden haft våldet också över dem som icke hade syndat genom en överträdelse ... (v 14).

Hur kan det finnas synd om det inte finns någon lag som tillräknas synd? Jo, därför att genom en enda människa kom synden in i världen. Det vill säga syndens natur finns även om det inte finns någon lag som tillräknar. Som Mose lag gör: du skall icke, du skall icke ... Men så kommer det här: ”... i likhet med vad Adam gjorde” (v 14).

Adam fick ju också klara besked om vad han inte skulle göra. Liksom Mose i sin lag fick klara besked om vad de inte skulle göra. Här är likheten då det är något med Adams synd som är av samma karaktär som de slags synder som kom att begås efter att Mose givit lagen. Ty det var synd som handlingar som var direkt i strid med vad Gud uttryckligen hade sagt. På det sättet påminner Adams synd om den synd som sedan begås efter att Mose har givit lagen. Hör här: Direkt påminner han också om Adams ställning, han som är en förebild till honom som skulle komma. Så gör han en jämförelse mellan Kristus och Adam; närmast på ett neutralt sätt. Som om det finns något som är jämförbart mellan Kristus och Adam på det viset att i

Adam har vi en enda människa genom vilken det kom en stor förändring i världen. Oavsett om det nu var gott eller ont så är Adam den ende genom vilken det kom en stor förändring i världen.

Så jämför han med Kristus. Han är också en enda människa genom vilken det kom en stor förändring.

Därför är det så: Genom en enda människa har synden kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat. Ty synd fanns i världen redan innan lagen fanns. Men synd tillräknas icke där ingen lag finnes; och dock har under tiden från Adam till Moses döden haft våldet också över dem som icke hade syndat genom en överträdelse, i likhet med vad Adam gjorde, han som är en förebild till den som skulle komma (v 12-14).

En förebild till Kristus.

När vi närmar oss slutet av kapitlet så uttrycker han i vers 19:

”Ty såsom genom en enda människas olydnad de många fingo stå såsom syndare, så skola ock genom en endas lydnad de många stå såsom rättfärdiga.”

Det börjar neutralt med att genom Adam kom en stor förändring i världen. På samma sätt är Kristus mycket speciell och unik, och även genom honom kom en stor förändring, och vi ser vad förändringen handlar om:

Det är två unika individer i världshistorien.

”Likväl är det icke så med nådegåvan, som det var med syndafallet. Ty om genom en endas fall de många hava blivit döden underlagda, så har ännu mycket mer Guds nåd och gåvan i och genom nåd – vilken, också den, är kommen genom en enda människa, Jesus Kristus – blivit på ett överflödande sätt de många beskärd” (v 15).

Det här är samma tanke som han av någon anledning upprepar sju gånger. Fallet i jämförelse med gåvan. ”Likväl är det icke så med nådegåvan, som det var

med syndafallet. Ty om genom en endas fall de många hava blivit döden underlagda ...”

Det är verkligen inte vem som helst detta. En människa som rent mänskligt representerar något av en värdighet som man kan tycka vara en större värdighet än Jesus. Varför? Jo, för att Jesus blev den siste Adam medans Adam själv var den förste Adam. I vers 14 står att han är en *förebild* till den som skulle komma. I Luthers tyska bibel står det bara bild. Det är en tanke som kommer till uttryck i Första Mosebokens första kapitel redan när Gud skapade människan till sin avbild. När Kristus Jesus kom så bar han Adams gestalt, men när Kristus Jesus kom så mötte Adam inte bara en sentida efterkommande, utan den Gud som har skapat till sin avbild.

”Och med gåvan är det icke såsom det var med det som kom genom denne ene som syndade: domen kom genom en enda, och ledde till en fördömsedom, men nådegåvan kom i följd av mångas fall, och ledde till en rättfärdiggörelse” (v 16).

Den ene syndade, vilket innebar en förfärlig förändring. Genom denne kom synden och döden, men med gåvan som kom genom honom som kallar sig själv Människosonen är det inte så.

”Och om döden på grund av en endas fall kom till konungavälde genom denne ene, så skola ännu mycket mer de som undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan få konungsligt välde i liv, också det genom en enda, Jesus Kristus” (v 17).

Här har vi två originella individer och båda är verkligen värda vår respekt. Genom den ene har något kommit, och genom den andre har något kommit som är så välsignat.

”Alltså, likasom det, som kom genom en endas fall, för alla människor ledde till en fördömsedom, så leder det, som kom genom rättfärdiggörelsedomen förmedelst en enda, för alla människor till en rättfärdiggörelse som medför liv” (v 18).

Livets rättfärdighet – det låter nästan som

att alla skulle bli frälsta. Men det förstår vi när vi läser vidare i Romarbrevet att det blir man inte mot sin vilja. Frälst blir man genom att tro och bli döpt. Men huvudsaken här är att framställa och lyfta fram Frälsarens position, genom att tala om Adams position men också om Adams fall, och Frälsarens position och då också naturligtvis gåvan.

Att han talar om position mer än om konkreta handlingar det förstår vi genom att han här inte landar i någon konkret handling. Det närmaste han kommer en konkret handling är det som står i vers 19:

Ty såsom genom en enda människas olydnad de många fingo stå såsom syndare, så skola ock genom en endas lydnad de många stå såsom rättfärdiga.

När var Adam olydig? Jo, vi har läst bibeln och kan säga något om det. När var Kristus lydig? När var han inte det? Hans lydnad till skillnad från Adams olydnad. Nåd till skillnad från synd, liv till skillnad från död.

Samtidigt tar han också i vers 20 upp om lagens uppgift: Men lagen har därjämte kommit in, för att fallet skulle bli så mycket större; dock, där synden blev större, där överflödade nåden mycket mer.

Nivån på Guds handlande.

Ty såsom synden hade utövat sitt välde i och genom döden, så skulle nu ock nåden genom rättfärdighet utöva sitt välde till evigt liv, och det genom Jesus Kristus, vår Herre (Rom 5:21).

Herre över levande och döda. Jesus gick ju ner i dödsriket och predikade för de andar som var i fångelse, de som under Noas tid hade varit ohörsamma.

Kristus själv led ju en gång döden för synder; rättfärdig led han för orättfärdiga, på det att han skulle föra oss till Gud. Ja, han blev dödad till köttet, men till anden blev han gjord levande. I anden gick han ock åstad och predikade för de andar som hölls i fångelse för sådana som fordom voro ohörsamma, när Guds långmodighet gav dem anstånd i Noas tid, då när en ark byggdes, i

vilken några få – allenast åtta personer -- blevo frälsta genom vatten. Efter denna förebild bliven nu och I frälsta genom vatten – nämligen genom ett dop som icke betyder att man avtvår kroppslig orenhet, utan betyder att man anropar Gud om ett gott samvete – i kraft av Jesu Kristi uppståndelse, hans som har farit upp till himmelen, och som nu sitter på Guds högra sida, sedan änglar och väldige och makter i andevärlden hava blivit honom underlagda (1Pet 3:18-22).

Det var ju en fallen ängel som frestade de första människorna. Men här kommer Kristus som bär Adams gestalt. Han som hade skapat Adam till sin avbild. Här är något av den storhet i Guds handlande som är nödvändigt att få med, menar aposteln. Kanske på ett motsvarande sätt som när Josua förde folket över Jordan:

Bittida följande morgon bröt Josua med alla Israels barn upp från Sittim och kom till Jordan; där stannade de om natten, innan de gingo över. Men efter tre dagar gingo tillsyningsmännen genom lägret och bjödo folket och sade: "Så snart I fån se HERRENS, eder Guds, förbundsark, och att de levitiska prästerna bära den, skolen ock I bryta upp från eder plats och följa efter den – låten dock mellan den och eder vara ett avstånd av vid pass två tusen alnar; närmare mån I icke komma den – på det att I mån kunna veta vilken väg I skolen gå, ty I haven icke förut dragit den vägen fram" (Jos 3:1-4).

Här presenterar aposteln på sätt och vis arken på ett väldigt avstånd i relation till Adam, till den första människan som blev skapad, för att vi ska ha det perspektivet. Så får vi erfara något av det Israels barn fick erfara vid Jordans flod. Inflytandet från Adam bröts och man kunde gå över floden. Här har vi en undervisning som talar om detsamma – inflytandet från Adam bryts när Kristus ikläder sig Adams gestalt, tar med den på korsets trä, dör, för att ge oss liv.

Vittnesbörd av Aivaras Kulisauskas

Jag kom till Sverige år 2006 för att hälsa på min bror Nerijus som tog med mig till Maranataförsamlingen. Egentligen skulle jag ha stannat bara en natt för att sedan åka till Litauen men blev kvar i gemenskapen på Bällsta. Jag började lite smått med att hjälpa till med det jag kunde. Vi var flera personer från Litauen som fanns där då.

Nerijus påminde mig om att när jag var i Litauen så ville jag döpas. I Litauen var det svårt för mig att ta steget fullt ut. Där ställdes så mycket krav innan man blev godkänd för dopet. Nerijus uppmanade mig att nu ta tillfället och bli döpt till Kristus och så blev det, en söndagskväll i möteslokalen på Bällsta. Tiden gick och jag kom mer och mer in i den arbets- och mötesgemenskap som fanns i församlingen.

Diana, idag min hustru, arbetade ofta i församlingens reception till sent på kvällarna. Eftersom jag hade körkort så började jag att köra hem henne efter hennes arbetspass. Efter ett ha umgåtts en tid så bestämde vi oss för att ingå äktenskap. Idag har vi tre barn tillsammans; Petrus, Lukas och Elisabeth.

Bibeln presenterar för oss personer med både starka och svaga sidor. Exempelvis beskrivs hur Mose blev rädd då han mötte Herren i den brinnande busken. Gud bearbetade honom inför det stora uppdrag som väntade. Mose, som tidigare hade flytt från Egypten, blev förskräckt inför att gå tillbaka till sitt folk. Han trodde att folket förmodligen inte ville lyssna på honom, men Gud övertalade honom att gå. Gud tar hand om oss som vi är och han vet vad vi kan. Han belastar oss inte med sådant vi inte klarar av.

Gud ger den kraft som vi behöver för att tjäna honom. När vi kommer till människor så vet vi inte alltid vad vi ska säga. Vi är olika och har olika mått av tro. Även ateister tror, trots att de förnekar Gud. De tror på kunskap. Människan föds med tro. Vi kan också pröva Herren, vad som är hans vilja och vad som är människors vilja.

Aivaras framför församlingens missionscenter i Långshyttan, där han bor och tjänar Gud tillsammans med sin familj.

Gud ger kraft för varje dag

Varje människa har sin karaktär. Petrus, en av Jesu lärjungar, var en mycket impulsiv människa, något som också tron kan använda. Då Jesus en gång kom gående på vattnet så frågade Petrus direkt, utan att tänka, om han kunde komma till honom. Herren sa: Kom! Petrus började då att gå på vattnet men efter en stund så tvivlade han och sjönk. - Herre, hjälp mig, ropade han då. Jesus frågade varför han tvivlade. Det kommer sådana stunder också i våra liv, men då finns det en hjälpare, Guds Ande som leder oss rätt.

Vissa dagar kan du vara uppe på höjderna, andra dagar nere i dalen. Gud förändras dock aldrig. Han är evigt densamme. Vi söker denna stabilitet i våra liv. Vi söker den i äktenskapet, i arbetet, i vänskap, i församlingen. Vi vill formas av Guds karaktär och vända om till Herrens ord. Vi är olika människor som reagerar på olika sätt. Den som är svag kan få hjälp från Herren. Den som har ett hårt hjärta kan Herren behöva bryta ner. Andra kan behöva få sin stolthet bruten så att Herren kan komma med sin sanning.

Min uppmaning till dig som läser mitt vittnesbörd är: Sök Herren av hela ditt hjärta. Sätt ditt hopp till honom. Han kan förvandla och förändra ditt liv. Han ger dig kraft för varje dag.

Vi som är i Kristus passar inte in i världen. Vi är ett annorlunda folk. I världen lever människor i mörker utan att vilja ha Guds sanning. I församlingen lever Guds ord och Kristus i centrum. Det skapar ett nytt

sätt att leva. Om du varit en tjuv, så slutar du att stjäla och börjar arbeta istället. Man föds på nytt bort från det gamla livet. Vi får ett nytt liv i Kristus.

Vad betyder gemenskapen?

Kristus levde inte för sig själv. Han levde för att i allt göra sin faders vilja. Apostlarna levde och lärde på samma sätt. På liknande sätt får vi som är i Kristus leva för att betjäna och hjälpa varandra.

Idag är frälsningens dag, en nådens tid, fram till dess att Jesus kommer tillbaka. Då tar det andliga kriget slut. Men striden är inte vår, den är Herrens.

Vi har tre barn, vilket är ett stort tacksägel-seämne men samtidigt ett stort ansvar. Min bön till Gud är att mina barn ska förstå vad vår tro innebär, att de ska bevaras med en tro på vår levande Herre. Jag önskar att de ska få uppleva vad det betyder att söka Gud och söka hans hjälp. Barnen är verkligen en välsignelse.

Familjen är viktig men det är också församlingen. Församlingen är en familj där människor kan känna trygghet och uppleva gemenskap med varandra tillsammans med vår Herre och Frälsare Jesus Kristus. Vi har ett stort ansvar att vårda om församlingen och gemenskapen.

Guds ord är en nyckel som kan hjälpa dig när du hamnar i olika situationer. Ibland gör vi fel för det finns ingen som är fullkomlig såsom Herren. Men sök Guds led-

ning och han kan hjälpa dig och leda dig från mörker till ljus. Församlingen är som ett ljus och en stad på berget, Sions berg. Kristus är klippan, vår grund.

Då vi går ut med evangelium så möter vi provningar. Jag ber att Gud ska öppna människors ögon så att de förstår budskapet. Gud vill öppna vägen till livet för många fler. I mitt arbete träffar jag många människor. Vid ett tillfälle samtalade jag med en äldre kvinna om covid-19. Jag påminde om att Herren Jesus är större än viruset, Ja, svarade kvinnan, jag läste det i bibeln. Vi hade en stund då vi kunde samtala och det blev ett enkelt vittnesbörd till en 90-åring. Hon hade tro och jag fick påminna om hur Gud bevarar och beskyddar.

En period i mitt liv så svalnade mitt andliga liv. Jag somnade men Herren väckte mig. Det finns många som sover inom kristenheten. Lärjungarna somnade under kampen i Getsemane och det handlade inte bara om fysisk trötthet. Det är en andlig kamp.

Till sist delar jag med mig av en psalm som hjälpt mig många gånger:

“Förbarma dig över mig, Gud, för människor jagar min själ. Ständigt angriper de och tränger mig, och tränger mig, ständigt jagar mina förföljare mig. Många angriper mig i högmod. När fruktan fyller mig litar jag på dig (Ps 56:2-4).

Tro på Herren Jesus så blir du frälst!

Evangeliem är det glada budskapet om Jesus Kristus, Guds son. Bibeln, Guds ord, utlovar evigt liv till alla som tror på Jesus. Från det ögonblick då vi i tro tar emot Jesus som Herre och Frälsare i våra liv så blir vi Guds barn. Enligt Jesu egna ord blir vi födda på nytt och medborgare i Guds rike. Utgångspunkten är att tro:

"Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv" (Joh 3:16).

Att ta emot Jesus är början på ett nytt liv. Det innebär inte att alla problem löser sig eller att livet blir en dans på rosor, men det är ett nytt liv med en helt ny mening. Man kan uttrycka det som Paulus skrev i ett av sina brev:

Om någon är i Kristus är han alltså en ny skapelse. Det gamla är förbi, något nytt har kommit. Och allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelse, och han har anförtrott oss försoningens ord (2 Kor 5:17-19).

Att vara försonad med Gud är stort. Synden som plågar människan försvinner i ett nu tack vare det Jesus gjorde för hela mänskligheten på Golgata kors. Oskyldig bar han allas vår synd, för att vi skulle få frid och gemenskap med Gud, vår Skapare. I ingen annan religion kan du finna att Gud själv gör sig till allas tjänare:

Han var till i Guds gestalt men räknade inte jämlikheten med Gud som segerbyte, utan utgav sig själv och tog en tjänares gestalt och blev människan lik. När han till det yttre hade blivit som en människa, ödmjukade han sig och blev lydig ända till döden – döden på korset (Fil 2:6-8).

Som en manifestation på att vi är nya skapelser får vi begrava den gamla människan genom dopet. Jesus själv sa: "Den som tror och blir döpt ska bli frälst." Från bibelns tid kan vi läsa hur de som trodde lät döpa sig till Kristus:

De som tog emot hans ord döptes (Apg 2:41).

Men när de nu trodde på Filippus, som förkunnade evangeliet om Guds rike och Jesu Kristi namn, döptes de, både män och kvinnor (Apg 8:12).

När de nu färdades vägen fram kom de till ett vattendrag, och hovmannen sade: "Här finns vatten. Vad hindrar att jag blir döpt?" Filippus sade till honom: "Om du tror av hela ditt hjärta kan det ske." Hovmannen svarade: "Jag tror att Jesus Kristus är Guds Son." Han befälde att vagnen skulle stanna. Både Filippus och hovmannen gick ner i vattnet, och Filippus döpte honom (Apg 8:36-39).

Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus (Gal 3:27).

Ta emot Jesus i ditt liv. I inget annat namn finns frälsning, än i det namn som är över alla namn; Jesus Kristus.

***Midnattsropet sprides fritt. För kostnadsfri prenumeration:
forlaget@midnattsropet.se eller 070 - 201 60 20
www.midnattsropet.se***